

ЗВЯЗДА

Орган ЦКіМККП(б), ЦВКіСНК БССР

№ 40 (601) 18 лютага 1938 г., пятніца ЦАНА 10 НАП.

ПАМЯЦІ ВЯЛІКАГА РЭВОЛЮЦЫЯНЕРА

Роўна год назад — 18 лютага 1937 да-абарылася выдатнае жыццё таварыша Грыгорыя Канстанцінавіча Орджанікідзе. Няўмольная смерць заўсёна вырвала з рады партыі бясстрашнага, цудоўнага большэвіка, вытнага кіраўніка, нястомнага барацьба за справу партыі Леніна—Сталіна, яе сталёвае адзінства, члена Палітбюро, блізкага друга і саратніка Вялікага і Сталіна. Ушоў у магілу арганізатар бліскучых перамог сацыялістычнай прамысловасці, камандарм лёгкай індустрыі.

Таварыш Серго! Гэта імя в любоўю і вагай вымаўляе кожны працоўны шай краіны. Гэта імя навекі ўпісана гісторыю рэвалюцыйнай барацьбы бочага класа Совецкай краіны, у гіорыю вызвалення народаў Расіі ад ма капіталістычнага гнёту і эксплуатацыі, у гісторыю бліскучых перамог цыялістычнага будаўніцтва.

Усё сваё светлае жыццё таварыш Орджанікідзе аддаў справе рабочага класа, справе камунізма. 17-гадовым наком ён уступіў у рады рэвалюцыйнага барацьбы, смела і ратна ўстаў д вялікі сцяг Леніна і з таго часу да нда свайго жыцця, на працягу амаль год, ні на крок не адступіў ад ленінскіх пазіцый, бясстрашна змагаўся за рамогу сацыялістычнай рэвалюцыі.

Ні паркія засячкі, ні казматы лісельбург, ні турмы, ні сыжкі не аглі зламлі яго кіпучай энэргіі, энэзіяма, ювацкай бадаўрасці, рэвалюцыйнага запалу, непахіснай веры ў сіа рабочага класа. Някія пакуты і прадэванні не маглі змяніць яго жалезнае волю, не маглі прамусіць дронці і адступіць гэтага палкага рыцара рэвалюцыі.

У глухую, цёмную ноч реакцыі ён істотна кавуў перамогу пролетарыяў, арганізаваў масы на барацьбу з дам эксплуатацыі і прыгнечання.

Непрымырны і страсны вораг апарнізма, трасуцыі, малавер'я, беспрынцыпага палітыка, ён у чорны год реакцыі смела і настойліва змагаўся за чыстату большэвіцкай рады, за равільную ленінскую лінію.

Імя Серго ўвайшло ў гісторыю, як і вялікага пролетарскага рэвалюцыянера, палкага сэрца якога было поўна абві да прыгнечаных і эксплуатауемых, гарала нянавісцю да ворагаў нады.

Усяго сябе, усю сваю душу ён аддаў прае партыі, ён не ведаў іншага жыцця, як жыццё для яе справы, ён не ведаў страху, пераход для дасягнення мэты, пастаўленых партыі.

Крыштальна чысты чалавек, сапраўны лешнік, ён быў узорам рэвалюцыйнага дзеяча ленінска-сталінскага лпу, уваасобіўшага ў сябе ўсе леныя якасці большэвіка.

Вялікая Кастрычніцкая рэвалюцыя і амадзянская вайна далі магчымасць ўсю шырыню разгарнуцца велізарным здольнасцям і талантам таварыша Серго, як правадцыра, арганізатара. Навды Каўказа, народы Совецкай Беларусі ніколі не забудуць гістарычны алог таварыша Орджанікідзе, як арганізатара бліскучых перамог Чырвоай Арміі, які вызваліў ад яра акупцы і прыгнечання. Народы Паўночнага Каўказа прывіталі Серго «Ляльвае арца».

У гэтых словах — лешная характарыстыка таварыша Орджанікідзе. Разам з таварышам Сталіным на Заходнім і Паўднёвым франтах таварыш Серго кіраваў арміяй рэвалюцыі, вёў і бой супроць палчывішай ітэрвенцыі і парскіх генералаў, кавуў слаўныя перамогі краіны Совецкай. Прабыанне таварыша Орджанікідзе на Заходнім фронце, калі ён бясстрашна, пардажачы небеспекі, хадзіў у пераю разведку ў тыл беларускай, наветкі астанецца ў летаніі вызвалення еларусі ад беларускіх ітэрвенцаў.

Таварыш Орджанікідзе быў адным з бліскучых ваенных арганізатараў, нна сваёй мужнасцю і храбрасцю натрылі байцоў і камандзіраў на герайныя подвігі.

Скончылася грамадзянская вайна.

ВАЕННА-ТАКТЫЧНАЯ ІГРА МОЛАДЗІ

Калі 700 комсамольцаў і асавіахімаў джытэвіншчына і Тураўскага раёнаў рынылі ўдзел у ваенна-тактычнай ігры, рысвенчай двайцянгоддзе Чырвонай арміі і Ваенна-Марскага Флота. На свіанні 12 лютага ўзброеныя ўзоды моладзі Совецкага Палесся рушылі ў нахад, акававаючы ўзоры дыспцыплінаванасці і энюсівацыі. Вечарам напарэдалі «сучрачна бою» ў калісе «Завет Леніна» ў праведзен агудны сход удзельнікаў іры і калісанікаў па пытанню падрыхуі да слаўнага рблея.

Раніцою 13 лютага пачалося наступленне.

СУСТРЭЧА З УДЗЕЛЬНІКАМІ ГРАМАДЗЯНСКАЙ ВАЙНЫ

ЖЛОБІН. З набліжэннем слаўнага юбілея Чырвонай Арміі і Ваенна-Марскага Флота чытачы бібліятэкі клуба чыгуначнікаў прад'яўляюць вялікі поыт на абароную літаратуру. За кнігі, прысвечаныя герайным шлаху Чырвонай Арміі і Ваенна-Марскага Флота.

Днямі бібліятэка арганізавала сустрэчу чытачоў з удзельнікамі грамадзянскай вай-

Таварыш Орджанікідзе з уласцівым яму запалам бярэцца за даручаную яму адказнейшую справу — ахоўваць чыстату партыйных радоў, ахоўваць лінію партыі.

Таварыш Серго на гэтым пасту пастойліва, з большэвіцкай ратнацю, праматой і бяспітанасцю змагаўся з двуррушнікамі, зраднаікамі, наносіў ім сакрушальныя ўдары, свята абараняў слаўныя традыцыі большэвізма ад нападў ворагаў.

З выключнай мужнасцю таварыш Серго граміў подлых зраднаікаў — Троцкага, Віноўева, Каменева, бяспітанасна выкрываў іх.

Серго! Яго, непахіснага, непрымырмага, цвёрдакаменнага большэвіка, чалавека з вялікім благородным сэрцам, у руках якога ніколі не дронуў сцяг партыі Леніна—Сталіна, злобна ненавідзелі ворагі, адчужанцы. Яго гора-ча любіла ўся партыя, увесь совецкі народ, мільёны тых, каго ён смела вёў ад перамогі да перамогі, за каго ён аддаў усё сваё жыццё.

Совецкая краіна ведае таварыша Орджанікідзе, як выдатнейшага арганізатара сацыялістычнай прамысловасці гістарычнай эпохі двух сталінскіх пяцігодак. Яго імя навекі звязана з бліскучымі перамогамі сацыялістычнай індустрыі. Тут ён паказаў за ўсім блеску велізарныя здольнасці арганізатара, кіраўніка, выхаванца большэвіцкіх кадраў. Пад яго кіраўніцтвам сацыялістычная прамысловасць вышла на шырокую дарогу росквіту і славы, ператварылася ў адну з перадавых галін народнай гаспадары.

Ён быў сапраўдным камандарам сацыялістычнай прамысловасці, сапраўды сталінскім наркомам, які вёў, натхняў масы рабочых на барацьбу з труднасцямі, на пераагненне ўсіх перашкод, на барацьбу за авалоданне перадавой тэхнікай. Ён гораца падтрымліваў ініцыятыву мас, нястомна змагаўся з руднаі і кансерватызмам; шлоднікі, прадзельшчыкі і бюракраты мелі ў асобе Серго непрымырмага ворага.

Ён умеў знаходзіць і вырошчваць выдатных сталевараў, бліскучых майстраў вугалю, таленавітых канструктараў, здольных дырэктараў — арганізатараў. Таварыш Серго быў цесна звязан з масамі, яго ведалі і любілі тысячы людзей.

Таварыш Орджанікідзе быў сапраўдным баяцам і выхавателем арміі станаўшай. З вялікай радасцю ён сустракаў перамогі сацыялістычнай працы. Ярасна граміў ўсіх тых, хто сабатаваў, хто перашкаджаў развіццю станаўшай руху. У яго асобе мільёны станаўшай — партыйных і непартыйных большэвікоў — страцілі вернага друга, кіраўніка і настаўніка.

Совецкі народ, Чырвоная Армія і Чырвоны Флот ніколі не забудуць велізарных заслуг таварыша Орджанікідзе за ўмацаванні абароннай магутнасці Совецкага Саюза. Ён, як нарком цяжкай прамысловасці, аснасіў Чырвоную Армію перадавой тэхнікай, забеспечыў ператваренне яе ў самую магутную армію ў свеце. Совецкая авіяцыя дзякуе чыю клопатам таварыша Серго стала магутнай сілай, заваяваўшай захавленне ўсяго свету. Гордыя совакы краіны Совецкай, слаўныя совакы лётчыкі страцілі ў яго асобе палкага энтузіаста авіяцыі, свайго адданга, вялікага друга.

Ён быў ролным і блізікім мільёнам. З якой радасцю сустракалі яго на заводзе! Якія цёплыя пісьмы пісалі яму станаўшай з усіх куткоў краіны Совецкай! Яго выключная чупасць да людзей, яго беражлівыя клопаты аб лядзях, яго сардэчныя і любюныя адносіны да адданных, чэсных работнікаў могуць служыць узорам якасцей лоніна-сталінца.

Светлы вобраз дарагога Серго будзе заўсёды стаць перад намі, як вобраз слаўнага большэвіка-рэвалюцыянера. Памянь аб ім будзе вэчна жыць у сэрцах совецкіх людзей!

Год назад, 18 лютага 1937 года, партыя і ўся Совецкая краіна страцілі таварыша Грыгорыя Канстанцінавіча Орджанікідзе—Народнага камісара цяжкай прамысловасці, члена Палітбюро ЦК ВКП(б), бліжэйшага саратніка Леніна і Сталіна.

Вэчна будзе жыць у сэрцах мільёнаў совецкіх людзей памяць аб вялікім пролетарскім рэвалюцыянеру, нястомным барацьбіту за справу партыі, баявым кіраўніку і арганізатару бліскучых перамог сацыялістычнай індустрыі.

Таварышы І. В. Сталін і Г. К. Орджанікідзе (1936 год). (1-я ўсеагульная выстаўка Фотамастацтва).

УРУЧЭННЕ ОРДЭНАЎ САЮЗА ССР

17 лютага Намеснік Старшыні Прэзідыума Вярхоўнага Савета СССР тав. Г. І. Петроўскі, у прысутнасці раду членаў Прэзідыума ўручыў ордэны ўзнагароджаным.

Узнагароду атрымала група работнікаў Народнага Камісарыята Унутраных спраў СССР. У ліку іх — рад чэкістаў-пагранічнікаў.

Ад імя слаўных работнікаў Наркамата ўнутраных спраў выступае тав. Мельнік.

Навялікім гонар і дывер'е аздаў нам совецкі ўрад, — гаворыць тав. Мельнік, — узнагародзіўшы нас ордэнамі Совецкага Саюза.

Мы і надалей будзем упарта працаваць, бяспітанасна выкароўваць ўсіх ворагаў народа, якой-бы маской яны ні прыкрываліся.

Затым ордэны ўручаюцца найбольш адначасна ўмлішанерам і назаўсёгучасаму саставу Рабоча-Сялянскай міліцыі, узнагароджаным у сувязі са споўніўшаю 12 лістапада 1937 года двайцатай гадавінай арганізацыі Рабоча-Сялянскай міліцыі і выдатнымі заслугамі яе ў справе аховы сацыялі-

стычнай уласнасці і рэвалюцыйнага парадку.

Ад імя работнікаў міліцыі выступае тав. Мельнік.

Апрача таго, ордэны атрымалі аграном — інжынер тав. Намышчанка, пілот Паўночна-Казахскага ўпраўлення Грамадзянскага паветранага флота тав. Шуўчына, бортмеханік Паўночна-Казахскага ўпраўлення Грамадзянскага паветранага флота тав. Куралатнін, вядомы паларны лётчык тав. Мамінін і ішныя.

Ордэн «Знак Почета» ўручан калгасніку з Тулінскага аймака Бугар-Мангольскай АССР Ш. У. Аюшэву. Ён актыўны памочнік мужных совецкіх пагранічнікаў, затрымаў нямыла лютых ворагаў народа — ішпінцаў і дыверсантаў. Тав. Аюшэў гаворыць кароткую прамову на свайой ролнай мове, даючы абяцанне і ў далейшым акаваць усялякую дапамогу чэкістам-пагранічнікам у іх самаадданай рабоце.

Тав. Г. І. Петроўскі віншаваў узнагароджаных таварышаў і пажадаў ім новых поспехаў у барацьбе за вялікую справу Леніна—Сталіна. (БЕЛТА).

У НАРКАМАЦЕ ЗАМЕЖНЫХ СПРАЎ

Румынскія павараны ў справах П. Палееску з'явіўся 17 лютага да народнага камісара замежных спраў т. М. М. Літвінава і па даручэнню свайго ўрада, зрабіў яму наступную заяву:

Новы румынскі ўрад, як толькі прышоў да ўлады, неадкладна прыняў меры па паскарэнню следства па справе энжынера паваранага ў справах СССР Буценка. У сучасны момант румынскі ўрад лічыць устаноўленым факт добраахвотнага ўходу Буценка з паўднёвага і ад'езду яго за граніцу, аб чым сведчыць атрыманне румынскім міністэрствам замежных спраў пісьмо Буценка з Будапешта.

У адказ на гэту заяву тав. Літвінаў прасіў п. Палееску перадаць яго ўраду наступнае:

Мы не верым у версію добраахвотнага ўходу Буценка, якая распаўсюджвалася друкам Румыніі і фашысцкіх краін з першага-ж моманту энжынення Буценка, і задоўга да атрымання румынскім міністэрствам замежных спраў мініма пісьма Буценка. Калі гэта пісьмо не падложна і сапраўды напісана рукой Буценка, то мы не сумняваемся, што ён да гэтага часу знаходзіцца ў руках яго пахіціцеляў, якія пад пагрозамі або, магчыма, нават катананіямі прымуслі яго напісаць гэта пісьмо, якое было затым злучанымі паслана ў Будапешт і адтуль пераадыраўлена ў Бухарэст. Нам паведамляюць, што адна італьянская газета нібы надрукавала якуюсці заяву і артыкул Буценка, і што апошні нават знаходзіцца ў Рыме і запрашае да сябе замежных журналістаў, каб зрабіць ім якуюсці заяву. Калі гэта верна, то мы зноў такі не сумняваемся ў тым, што гэтыя артыкулы і заявы вымушаны ў Буценка яго пахіціцелямі і што яны забеспечылі дакументамі Буценка якога-небудзь рускага белагвардзейца, які пад імем Буценка і выступае ціпер у Італіі, ведучы, што фашысцкі ўладзі нічога не прадпрымуць для яго выкрыцця. Да таго часу, пакуль Буценка не з'явіцца ў якой-небудзь свабоднай краіне і не прадстане перад людзьмі, якія яго асабіста ведаюць, нішто не пахісне нашага пераканання ў тым, што ён усё яшчэ знаходзіцца ў Румыніі па ўладзе сваіх пахіціцеляў, калі ўжо не забіў імі. У выніку гэтага, совецкі ўрад поўнасцю падтрымлівае патрабаванні, выказаныя ў ноне совецкага паўднёвага ў Бухарэст ад 10 лютага і настойвае на поўным іх задаваленні.

Разаам з тым народны камісар т. М. М. Літвінаў прасіў п. Палееску паведаміць яго ўраду, што з прычыны сур'ёзнасці створаючага становішча, совецкі ўрад накіраваў у Бухарэст паўднёвага ў Празе тав. Александраўскага, які павінен сачыць за следствам, і, у выпадку патрабасці, весті перагаворы па гэтай справе з румынскім урадам. (БЕЛТА).

НА ФРАНТАХ У ІСПАНІІ

ПАУДНЕВЫ ФРОНТ

Іспанскае міністэрства абароны паведамляе, што 16 лютага рэспубліканскія войскі ў сектары Пераледа авалодалі пазіцыямі мяцежнікаў у раёне Сіера Квемата, захавіўшы шматлікія трафеі. У сектары Кампільо дэ Льерэна (у правінцы Бадахос) рэспубліканскія занялі рад высот. Да канца дня рэспубліканскія войскі дасягнулі Сіера

Асебуко і авалодалі радам пазіцый мяцежнікаў. Рэспубліканцы ўзялі 150 палонных, 5 гармат і 12 кулямэтаў.

УСХОДНІ (АРАГОНСНІ) ФРОНТ

Мяцежнікі на працягу ўсяго дня 16 лютага атакавалі рэспубліканскія войскі, прабуючы адбіць пазіцыі, якія апошні занялі напарэдалі ў сектары Віньянуэва дэль Рэальера. Рэспубліканскія войскі адбілі ўсе атакі.

АМЕРЫКАНСКАЯ ГРАМАДЗЯНСЦЬ ПАТРАБУЕ ДАПАМОГІ ІСПАНІІ

НЬЮ-ЁРК, 17 лютага. (БЕЛТА). Былы міністр замежных спраў ЭША Спінсман, былы пасол у ЗША ў Германіі Долд і 60 ішных вілных дзячоў — прафесараў, журналістаў і кіраўнікаў профсаюзаў — звярнуліся да прэзідэнта Рузвельта з пісьмом, у

якім яны патрабуюць, каб кангрэс перагледзеў закон аб нейтралітэце і дэзвольў алпраўку ваенных матэрыялаў іспанскаму ўраду. Зьмена закона аб нейтралітэце, — указваецца ў пісьме, — «з'яўляецца неабходнай умовай для захавання ўсеагульнага міру».

СТРАХ ПЕРАД ПРАЎДАЙ АБ СССР

ТАЛІН, 16 лютага. (БЕЛТА). Па параджэнню начальніка ўнутрыдзяржаўнай абароны (міністра ўнутраных спраў) Эдыналу забаронен увоз у Эстонію ўсіх совецкіх газет і журналаў. Забарона ўстапуе ў сілу пасля 15 лютага і працягнецца да сканчэння ваеннага становішча ў Эстоніі. Распардажэнне матывуецца тым, што «змест

совецкіх газет і журналаў з'яўляецца небеспечнай і шкоднай прапагандай, якая вядзе да парушэння грамадскага парадку і стварае ў рускага насельніцтва неспрыячы настроі. Пад уплывам гэтай прапандыі пачасціліся выпадкі нелегальнага пераходу з пагранічных раёнаў Эстоніі ў СССР».

ВАЕННЫЯ ДЗЕЯННІ Ў КІТАІ

У ЦЭНТРАЛЬНЫМ КІТАІ

ШАНХАЙ, 17 лютага. (БЕЛТА). У раёне на поўдзень ад Нанкіна ідуць жорстыя баі вакол горада Уху. Алтайная барацьба ідзе за чыгуначную Паусыкан паміж Уху і Ваньчэна. 14 лютага станцыя была занята кітайскім часцямі. Спраба японцаў атакаваць станцыю на другі дзень была адбіта. З прычыны вялікіх страт з боку японцаў і аслаблення іх пазіцый у сектары Уху, яны накіроўваюць туды з Нанкіна палмацаванні.

Рапачомае значэнне для выходу далейшых апераций на гэтым участку фронту мае тое, што часці 8-й Арміі і б'юль 20-й арміі, дзейнічаючыя ў японскім тылу, узмацняюць актыўнасць. На апошніх вестках, імі ўзят горад Баодзі на Вэйпін—Ханьжоускай чыгуначцы. Гэта ставіць японскія войскі пад пагрозу быць адрэзанымі ад іх баз.

У ПАУНОЧНЫМ КІТАІ

ЧЖЭНЧЖОУ, 16 лютага. (БЕЛТА). 14 лютага 12 кітайскіх самалётаў бамбардыравалі японскія пазіцыі ўздоўж чыгуначкі Вэйпін—Ханьжоу і аэрадром у Чжандэ.

ЛОНДАН, 17 лютага. (БЕЛТА). Па паведамленню карэспандэнтаў англійскай газет, кітайскія самалёты зрабілі 15 лютага буйны палёт на занятыя японцамі горады Цзінь, Чжандэ і Дамін у Паўночным Кітаі. Зруйнаваны 20 японскіх танкаў, два самалёты і нанесены значныя страты знаходзіцца там японскім часцям.

СОВЕЦКАЯ АДВАГА І АРГАНІЗАВАНАСЦЬ ПЕРАМАГЛІ

ЛОНДАН, 15 лютага. (Уласн. нар. «Правды»). У Лондане з неаслабнай увагай соцаць за ходам работ па зняццю паланінцаў з крыгі.

жучых чалавека на маленькай прадала гаватай крызе, якая напалову менш футбольнага поля, дрейфуючай у моры, слабойна ўкароўваюць сваё счаражэнне і рыхтуюцца перацесці на ледакыл, пасланы для іх знішчы. Яны заганяваюць самую небеспечную, кзыскую і добра арганізаваную даследчую экспедыцыю.

«Ньюэ кропіль прысвае сёння вялікі артыкул зьяўляючыся Арктыкі і савойскай экспедыцыі на Паўночны полюс.

«Одысея чатырох совецкіх вучоных—гаворыцца ў гэтым артыкуле,— больш здэліўляючая, чым масы захавляючы раман. Па свайой смеласці, вынаходлівасці і храбрасці яна не мае сабе падобнай у гісторыі.

«Дэйлі ўоркэр», якая ўжо на працягу некалькіх тыдняў падрабязна асвятляе становішча савойскай экспедыцыі, сёння ў перадавым артыкуле піша.

«Чайвэра стомленых, але таржаству-

Зраз увесь свет прызнае перамогу гэтай экспедыцыі, велізарную каштоўнасць яе работ, гераймі і здольнасці людзей, яе амышчывіўшых».

«Тры дні назад, — піша ў заключэнне гавета, — чайвэра героюў на маленькай крызе раітам убачылі праменні пражэктараў у ледакола «Таймьр». Совецкая адвага і арганізаванасць перамаглі ў адной з самых вялікіх прыгод нашага веку».

„ЕРМАК“ У ВЯЛІКІМ БЕЛЬЦЕ

БОРТ ЛЕДАКОЛА «ЕРМАК», 15 лютага. (Радзё). Ідэям працівам Вялікі Бельце. Відны жываціныя берагі Дані. Пройдзена ўжо калі паловы шляху. У Вялікім Бельце сціпае ход: да борта ледакола падшыў паарусна-маторны бот з лодкамам, які правядзе «Ермак» праз праціў.

Журналісты замідалі Отто Юльвіча пытанніям, жыва цікавіўся герайчнай работай папанінскай чацверкі. Па словах журналістаў, уся скандынаўская прэса аднаго героя-папанінцам велімі многа месца.

Разам з лодкамам на борт «Ермака» па шторм-трапу паднімаюцца чатыры журналісты.

Заўтра маркуем уважці ў Паўночнае мора. Надвор'е спрыяе.

М. ГАРДОН.

На борту ледакольнага парахода «Таймьр». На адыку: камандір лётнай групы на ледакольным параходзе «Таймьр», лётчык самалёта «Н-222» т. Г. П. Власуў, борт-механік т. М. І. Чегін і бортмеханік самалёта «Н-223» ордэнаносца т. Н. Г. Ігнаўеў.

ДЗВЕ СУСТРЭЧЫ

1919 год... Краіна ў калыце беларушэўскіх арміяў, якія пагражаюць разліваць, савецкай уладзе, імкнуцца падступіць да пралетарскай сталіцы — Масквы. Ленін пасылае арганізаваць адпор Дэнікіну таварыш Сталіна і групу большэвікоў-ленінцаў. Сярод іх Серго, член Ваеннага Савета 14-й Чырвонай Арміі, у якой служыў і я.

Успамінаю сустрэчы з Серго. Сярод байцоў і камандзіраў ён вызначаўся тады сваёй жыццерадаснасцю, бадаўрасцю, энтузіязмам. Орджанікідзе рыхтаваў пралетарскія палкі да рашучага бою з Дэнікіным пад Орлом, да перамогі над ворагам. Вораг быў адкінуты да Чорнага мора. Няўтомны Серго едзе на другі фронт...

Другі раз мне прышлося ўбачыць Грыгорыя Канстанцінавіча праз 10 год, на сесіі ЦВК СССР у Маскве. Пастаруў дарогі Серго. Годы падполля, грамадзянская вайна, адказная партыйная праца пасерабрылі яго сэрцы. Але та-кі-ж, як і раней, бадаўрасць, вясёлы, з добрымі ласкавымі вачамі. Увесь час у руху, выходзіць з прэзідыума, раіцца з таварышамі, распытвае...

Ён вядзе рашучую, бяэлітасную барацьбу за чыстату партыі, за няўхільнае правядзенне ленинска-сталінскай генеральнай лініі. Серго нанісіць рашучыя ўдары ворагам, гарыць на рабоце, і перамагае.

Партыя пасылае Серго на найблжэйшы і адказны ўчастак — наркоман п'якай індустрыі. Тут на ўсю шырыню разгортваюцца выдатныя арганізатарскія здольнасці тав. Орджанікідзе. Пад яго кіраўніцтвам рэканструіруецца тэхнічная база прамысловасці Савецкага Саюза. Чырвоная Армія аснашчаецца навіейшай магутнай перадавой ваеннай тэхнікай.

Боль раніць сэрца пры ўспаміне аб п'якай утрате. Светлы вобраз барацьбіта-рэвалюцыянера, мужага рыцара працоўнага чалавечтва Серго Орджанікідзе не забыць ніколі...

П. ГУН.

Інтэндант трэцяга ранга.

УЗОР БОЛЬШЭВІКА-ЛЕНИНЦА

Год назад зусім нечакана пакінуў нас любімы Серго, чалавек крышталінай чыстаты, чулага сэрца і вогненай нянавісці да ворагаў.

Непахісны, гарачы трыбун, лепшы друг і саратнік вялікага Сталіна, арганізатар перамог сацыялістычнага будаўніцтва, ён да апошніх хвілін жыцця стойка стаяў на сваім пасту камандара п'якай індустрыі.

Грыгорый Канстанцінавіч — узор прыкладнага, адданага рэвалюцыянера, які неперырыма змагаўся з усімі ворагамі рэвалюцыі. Памяць аб ім заўсёды будзе жыць у сэрцы беларускага народа, які склаў песьні пра героя Серго Орджанікідзе. Гэта ён — Орджанікідзе з некалькімі байцамі-чырвоначырвоначы зайшоў у тыл беларускім акупантам пад Барысавам, і гэтая бяэстрашная разведка забяспечыла перамогу Чырвонай Арміі.

Жыццёвы шлях і слаўны вобраз тав. Орджанікідзе натхняюць мяне на ўпартую працу і вучобу. Усе веда, усе сілы і жыццё аддам, па прыкладу таварыша Серго, на справу рабочага класа, на шчасце працоўных.

І. ПАГАРЭЛЫ.

Малодшы намандзір.

ГРЫГОРЫЙ КАНСТАНЦІНАВІЧ ОРДЖАНІКІДЗЕ

(БІАГРАФІЧНАЯ ДАВЕДКА)

Лютаўская рэвалюцыя застае Серго ў янучкай сям'і.

Грыгорый Канстанцінавіч Орджанікідзе (партыйнае імя Серго) нарадзіўся 28 (15) кастрычніка 1886 года ў беднай сялянскай сям'і ў Заходняй Грузіі, у вёсцы Гараша.

17-гадовым юнаком, у 1903 годзе, Г. К. Орджанікідзе ўступае ў РСДРП. Рэвалюцыйную барацьбу працоўных Закаўказзя ў 1905 годзе супроць самадзяржаўя ўзначальвае тварец і кіраўнік закаўказскай большэвіцкай арганізацыі таварыш Сталін. З юнакіх год малады Серго праходзіць сталінскую школу большэвіцкай работы.

19-гадовым юнак, ён — член Сухумскага акруговага камітэта партыі. У студзені 1906 года адбываецца першы арышт Серго ў сям'і Бомбары, пэдаляка ад Гудаўці. Поўгода праводзіць у турме ў Тыфлісе. Тут Серго ўпершыню сустраіцца з Сталіным у рэдакцыі большэвіцкай газеты «Дро» («Час»), якая рэдагавалася Сталіным.

У сакавіку 1907 года Серго ў Баку, у самай гучнай працоўнай Закаўказзя. Ён — член Бакинскага камітэта большэвікоў, узначальваемага таварышам Сталіным.

Вясной 1909 года, пасля адбыцця года зняволення ў крэпасці за рэвалюцыйную работу ў Абохазі, Серго адпраўляецца ў сям'ю ў Сібір, у вёску Патаскуй, Пінгускай воласці, Енісейскай губерні. Серго праз два месяцы ўцяіць з сям'і. Ён вяртаецца ў Баку і прадаўжае весці рэвалюцыйную работу.

У лістападзе 1910 года Серго едзе ў Парыж, да Леніна. У Лонжумо (недалёка ад Парыжа) у 1911 годзе Леніным была арганізавана партыйная рабочая школа. У гэтай школе займаўся і Серго Орджанікідзе. Хутка на даручэнне Леніна Серго едзе ў Расію, каб правесці падрыхтоўку да агульнарасійскай партыйнай канферэнцыі.

Не глядзячы на выключна п'якія ўмовы, Серго ўдаецца бліскачу выкананню задання Леніна. Пад кіраўніцтвам таварыша Сталіна ў пачатку восені 1911 года Орджанікідзе стварае арганізыйную камію па падрыхтоўцы Усерасійскай партыйнай канферэнцыі (Пражскай). Звыш 20 арганізый было прадстаўлена на Пражскай канферэнцыі, якая адбылася ў студзені 1912 г. і мела значнае а'езда партыі большэвікоў.

Орджанікідзе быў дэлегатам на Пражскай канферэнцыі ад тыфліскай большэвіцкай арганізацыі. На канферэнцыі Грыгорый Канстанцінавіч выступіў са справаздачай Расійскай арганізыйнай каміі па скліканню Пражскай канферэнцыі і быў выбран у склад ЦК РСДРП(б). Па прапанове Леніна, большасць членаў ЦК (5 з 7 павінны былі працаваць у Расіі). Было створана бюро ЦК для кіраўніцтва работай у Расіі, у складзе таварышаў Сталіна, Орджанікідзе і Спандарана. У лютым 1912 года Серго выехаў у Пензбург, адкуль накіраваўся ў Валодзьскую губерню, да таварыша Сталіна, які знаходзіўся там у ссылцы. Разам з уцяішым з сям'і таварышам Сталіным, Серго паехаў у Баку, а затым у Тыфліс.

Вясной 1912 г. Серго зноў вярнуўся ў Пензбург, дзе быў арыштаваны. Пензбургскі акруговы суд прыгаварыў Орджанікідзе за публіч з сям'і да трох год катаргі, а па адбыцці яе — да звароту на месца вольна сям'і. Парскія каткі пасадзілі Серго на тры гады ў каменныя ямы — у Шлісельбургскую крэпасць.

Пасля трохгадовага зняволення ў крэпасці, восенню 1915 года Серго адпраўляецца ў Янчужку сям'ю.

З пяцінаціці год рэвалюцыйнай дзейнасці Г. К. Орджанікідзе да 1917 года — восем год ён правёў у партыйных засяенках — у турмах, Шлісельбургскай крэпасці, у ссылцы.

А. ЭРЛІХ

размахваючы нагайкамі, казаці. Яны імчаліся галочам. Каменні палачцікі сустрачаў. Нароўна схватка завяршылася арыштам многіх таварышаў. Сярод іх быў і Серго.

У той час глыбокай реакцыі прыходзілася зборць сілы на нова, выхоўваў рэвалюцыйны дух у масах працоўных, выраваць іх з-пад разлажанага сяітліва меншавікоў і эсэраў.

Праходзілі год. Орджанікідзе набываў усё больш вопыт. Ленін даручаў яму вельмі адказныя партыйныя справы. У 1911 годзе Серго, пад непасрэдным кіраўніцтвам Сталіна, вядзе падрыхтоўку да Пражскай агульнапартыйнай канферэнцыі. То быў час найбольш вострай барацьбы з меншавікамі. Орджанікідзе, адстойваючы ленинскія пазіцыі, умела выкрываў меншавіцкіх лідэраў перад партыйнымі масамі.

Партыйная дзейнасць Орджанікідзе прыпыналася заўсёды па адной і той жа прычыне — па прычыне арышту ці сям'і. І яна неадкладна аднаўлялася, як толькі Орджанікідзе вызваліўся з партыйных засяенках ці ўцяіць за месца сям'і.

Лютаўская рэвалюцыя застае Орджанікідзе ў далейшай Янчужці. Пакуль радасная вестка аб звар'яванні самадзяржаўя дасягнула самых аддаленых і глухих месцаў, пакуль пачулася падарожжа скрозь таігу і басюныя прасторы Сібіры, наступіў чэрвень. Рабочыя масы ў сталіцы, абураныя палітыкай дзесяціці міністэраў-капіталістаў, рыхтаваліся да выступлення партыі

Лютаўская рэвалюцыя застае Серго ў янучкай сям'і.

У маі 1917 года Серго вьязджае ў Іркуцк, а адтуль у Петраград.

Сабраўся гістарычны VI з'езд большэвіцкай партыі, які нацэліў партыю на ўзброенае паўстанне. Праследуемы контррэвалюцыйным часовым урадам, Ленін пайшоў у падполле. Падрыхтоўкаў скліканне з'езда і кіраваў ім таварыш Сталін. Серго, па даручэнню Сталіна, дзейнічаў ад імя Леніна ў справы стварэння палаша за атрымманнем дырэктывы. Контррэвалюцыйная буржуазія і яе прыслужнікі — меншавікі, эсэры — патрабавалі суда над Леніным. Подпільныя здраднікі Троцкі, Каменев, Рыкаў настойвалі, каб Ленін з'явіўся на суд азярчай контррэвалюцыі. На з'ездзе таварыш Орджанікідзе, следам за таварышам Сталіным, самым рэзкім чынам выступіў супроць яіму Леніна ў буржуазны суд.

З'езд пайшоў за Сталіным і Орджанікідзе; жыццё Леніна было выратавана.

Серго прымаў актыўны ўдзел у Кастрычніцкім сацыялістычным перавароце ў Петраградзе. Выконваючы баявое заданне Петраградскага камітэта, Серго адпраўляўся на фронт пад Пулжы (недалёка ад Петраграда), адкуль Керэцкі, разам з генералам Красновым і меншавіком Войнінскім, на чале казачага корпуса, прабаваў наступць на рэвалюцыйны Петраград.

Серго з поспехам спраўляецца з ускладненым на яго баявым заданнем партыі: казачыя часты былі абязброены.

Вясной 1918 г. Серго Орджанікідзе ў Растове-на-Дану. Германскія войскі і гайдамакі рухаліся на Дон і Кубань. Серго арганізуе супрацьленне інтэрвентам. У маі германска-гайдамацкія войскі і белыя казакі занялі Растов. Серго са сваімі часткамі адступілае ў Батаіск, затым к П'харыскай, а адтуль з боем рушыць к Царыцыну. Ён быў верным памочнікам таварыша Сталіна, які арганізаваў легендарную абарону Царыцына.

На Кубань ішлі нямецкія войскі. Ор-

джанікідзе спынаецца на Кубань. У канцы 1918 года дэнікінскія орды падыходзілі да граніц Терскай воласці. Падтрыманая інтэрвентамі, яны абрушваюцца на XI Чырвоную Армію, якая была адрэзана ад Савецкай Расіі, асталася без снарадаў і патронаў і была паражана эпідэміяй сыпнага ў б'ялых найтруднейшых умовах мужны Серго ўзначальвае барацьбу з дэнікінцямі.

У канцы студзеня 1919 г. дэнікінскія полчышчы палыбілі да Вялікакаўказа. Пасля семідзённай гераічнай абароны горад давялося пакінуць. Комуністы на чале з Серго ідуць у глыб гор. Пасля некалькіх месяцаў нелегальнай работы ў Тыфлісе, а затым у Баку, Серго прабираецца на рыбалоўны мору ў Астрахань, затым у Маскву. У Астрахані Орджанікідзе ўпершыню сустраіцца з С. М. Кіравым, з якім ён быў ужо затым на ўсё жыццё звязан вучамі найблжэйшай дружбы.

У ліпені 1919 г. таварыш Орджанікідзе накіроўваецца партыяй на Заходні фронт да таварыша Сталіна і назначаецца членам Рэўваенсавета XVI арміі.

Восенню 1919 года Серго на Паўднёвым фронце. Ён член Рэўваенсавета XIV арміі, якая дзейнічала супроць Дэнікіна. 20 кастрычніка, дзейнічаючы па сталінскаму заданню, Серго на чале Латышскай дывізіі в боем уваходзіць у Орск.

У лютым 1920 года, па рашэнню ЦК, ствараецца партыйнае бюро па аднаўленню савецкай улады на Паўночным Каўказе. Старшынёй бюро накіроўваецца на Серго Орджанікідзе, яго намеснікам — С. М. Кіраў.

Партыя высока ацаніла заслугі Орджанікідзе перад рэвалюцыяй. У дні, калі Серго дабівае астаткі контррэвалюцыі ў Грузіі, ЦК партыйнага з'езда завоўна выбірае яго членам ЦК.

Прэзідыум Усерасійскага ЦВК 19 мая 1921 года ўзнагароджае Серго

сваёй чалавек, што прыслан ад ЦК, але яна была няўмоўна...

Я канчаткова згубіў надзею і збраўся было ісці, — талы яна спыніла мяне і палкіла свайго 9—10-гадовага сына і адправіла мяне з ім. Мы пайшлі да возера, селі ў лодку і, пераправіўшыся на другі бераг, пайшлі па хмызняку. Я параніў, што Ленін жыў на якой-небудзь дачы. Ішоў пакарліва за сваім малымым прамавітам. Раптам мы спыніліся каля невялікага сенакоса, дзе стаяў невялікі стог сена. Хлопчык гукнуў кагосьці па імені. Я нічога не разумеў. Вышаў нейкі чалавек. Ён аказаўся бацькам гэтага хлопчыка. Прытэаўся з ім. Растлумачыў яму, у чым справа і т. д. Думаю, далей павядзе да Леніна.

У гэты момант падыходзіць да мяне чалавек з брытай бародой і вусамі. Падпшоў і назлоўваўся. Я адказаў проста, суха. Талы ён хлопае мяне па плячу і гаворыць: «Што, таварыш Серго, не пазнаеш?» Аказалася, што са мною гаворыць Ленін. Я захалююча пацінуў яму руку. Пайшлі разгаворы... гутарку перанеслі ў «апартаменты» Леніна. Такім з'явіўся стог сена, у які мы ўлезлі. Свельга сена пахла вельмі добра, было пёгла. Я лодка расказаваў, што робіцца ў горадзе, які настраіў сярод рабочых, салдат, што робіцца ў нашай арганізацыі, у Петраградскім саюзе, у меншавіцкім ЦВК і т. д.

Владзімір Ільіч, выслухаўшы мяне і задаўшы рад пытаньняў, сёказаў: «Меншэвіцкія саветы дыскрэдытавалі сябе: тыдні два туды наезд яны маглі ўзяць уладу без асаблівай труднасці. Цяпер яны не органы ўлады. Улада ў іх аднята. Уладу можна ўзяць цвёрдым шляхам узброенага паўстання, яно не прымуць чаіць сябе доўга. Паўстанне будзе не пазней верасня—кастрычніка».

Прапраца абмілася словы Ільіча. Адбылася найвялікшая ў гісторыі чалавечы сацыялістычная рэвалюцыя. Напружана і кіпуча дзейнічае Серго Орджанікідзе ўсё распыралася. Серго паехаў хутка ў Харкаў надзвычайным

орданам баявога Чырвонага Сцяга. Серго няўтомна ўмацоўваў браці саюз народаў многанацыянальнага Закаўказзя. Таварыш Орджанікідзе — тварак закаўказскай федэральнай савецкай рэспублікі, адгравашай выключную ролю ў палітычным, гаспадарчым і культурным уздыме народаў Савецкага Закаўказзя.

На XI, XII, XIII, XIV з'ездах партыі Серго названа выбіраецца ў склад Цэнтральнага Камітэта партыі.

На XIV з'ездзе таварыш Орджанікідзе ў сьв'яз ствараецца большэвіцка абрушваецца на здрадніку Зіноўева і Каменева. Серго ў сьв'язі прамове на з'ездзе аблітасна выкрывае гэтых гнусных здраднікуў, якія ўсім сродкамі імкнуліся сарваць сацыялістычнае будаўніцтва.

Неперырыма большэвік, бязмежна адданы партыі Леніна—Сталіна, Серго Орджанікідзе няўтомна змагаўся за партыйнае адзінства, за маналітнасць партыйных радоў.

У лістападзе 1926 года аб'яднаным пленум ЦК і ЦКК выбірае таварыша Орджанікідзе старшынёй Цэнтральнай Кантрольнай Камііі. Разам з тым, пастанова Прэзідыума ЦВК Саюза ССР прызначаеца Народным Камісарам Рабоча-Сялянскай Інспекцыі і намеснікам старшыні Савета Народных Камісароў ССР.

На XV з'ездзе партыі Серго, выступаючы са справаздачай аб рабоце ЦКК—РСІ, патрабаваў выключэння з партыі траіцыста-зіноўеўскіх мярзавіцаў, якія прапалі ў партыю са здрадніцкімі мэтамі.

З'езд прыняў прапанову Серго.

Хутка, пасля разгрому блока траіцыста-зіноўеўскіх рэстаўратараў капіталізма, паднялі галовы праваыя бандыты Вухарына, Томскі, Рыкаў. Тав. Орджанікідзе аблітасна граміў гэтых падлых здраднікуў, ворагаў партыі.

10 лістапада 1930 г. Серго Орджанікідзе быў прызначан Старшынёй Вышэйшага Савета Народнай Гаспадаркі ССР, а ў снежні аб'яднаным Пленум ЦК і ЦКК уведзен у склад Палітбюро ЦК ВКП(б).

З іменем Серго звязаны найвялікшыя перамогі сацыялізма. СССР стаў агульнапрызнанай сусветнай індустрыяльнай дзяржавай — у гэтым вялікай заслуга сталінскага наркома Серго Орджанікідзе.

У сакавіку 1935 года пастанова ЦВК СССР «за паравыкананне вытворчай праграмы 1934 года па Народным Камісарыяту П'якай Прамысловасці Саюза ССР і дасягнутыя поспехі ў справе арганізыйнай вытворчасці і аўдавання тэхнікай» Серго быў ўзнагароджан ордэнам Леніна.

У багатырокім удары адобнага малатка Алексее Стыханава таварыш Орджанікідзе адрава ўбачыў вялікі пачатак магутнага ўсенароднага руху. З радасцю сустракаў ён перамогі стыханішчаў, у ярасце біваў сабатажнікуў стыханішчаў руху. Серго чула прыслухваўся да голасу радных стыханішчаў, ахоўваў іх ад оварольства бюракратыі і кансерватараў.

У студзені 1936 года ЦВК СССР ўзнагародзіў таварыша Орджанікідзе ордэнам Працоўнага Чырвонага Сцяга «за перавыкананне вытворчага плана 1935 г., за поспехі ў справе асаенай новай тэхнікі і ініцыятыву ў развіцці стыханішчаў руху».

Серго Орджанікідзе быў буйнейшым дзяржаўным дзеятцам ленинска-сталінскага тыпу. Неперырыма да носьбаўт усявай рудыні і застою, Серго працяўляў выключную ўвагу да людзей, ад даных сацыялізму.

Савецкі народ назаўсёды захавае ў сьв'язі памяці вобраз лешага сына большэвіцкай партыі, які да апыняга ўздыхання змагаўся за справу Леніна—Сталіна, за перамогу сацыялізма, светлы вобраз Серго Орджанікідзе.

НАШ ЛЮБІМЫ СЕРГО

Усе працоўныя нашай вялікай сацыялістычнай радзімы няк па-асабліваму пелпа любілі Грыгорыя Канстанцінавіча Орджанікідзе. Недалма яго ўсе людзю называлі «Серго», наш любімы Серго». Ён меў вялікае сэрца і заўсёды за важнейшымі дзяржаўнымі справамі, перш за ўсё, думаў аб людзях, гпапаіўся аб іх, саргаваў і падбадзяраў у мінуты няўдач. Вядома, якой бацькоўскай любоўю ён акружаў стыханішчаў, адданых ці проста часных работнікаў, які радаваўся ён кожнаму іх поспеху.

Наш любімы Серго вечно будзе жыць у нашых сэрцах як бяэстрашны барацьбіт за шчасце народа, за справу партыі Леніна—Сталіна. Усё сваё жыццё ён прайшоў па ленинска-сталінскаму шляху, ніколі не зварочваў в яго. Яшчэ ў годы грамадзянскай вайны Серго Орджанікідзе сваім асабістым прыкладам запальваў волю працоўных да перамогі над ворагам. І будучы наркоман п'якай прамысловасці, ён усю сваю энэргію ўкладваў у работу, каб расла і мацнела сацыялістычная індустрыя Краіны Саветаў.

Нам, працоўным БССР, асабліва дарага памяць аб таварышу Орджанікідзе. Мы сьвята хаваем памяць аб слаўным Серго і ніколі не забудзем яго актыўнага ўдзелу ў барацьбе за зьваленне Беларусі ад беларудыскага банд. Ніколі не забудзем, як наш любімы Серго асабіста хадзіў пеша ў разведку пад Барысавам. Ён не шпадаваў сіл сваіх, каб вызваліць беларудыскі народ ад ярма польскіх памешчыкаў і капіталістаў.

Сёння, у дзень першай гадавіны дня смерці нашага любімага Серго, мы сьхіляем свае галовы перад яго магілай і дэем клятву—гэтак-жа, як і ён, быць вернымі і адданымі сваёй сацыялістычнай радзіме. Лешым помнікам магілу Грыгорыя Канстанцінавіча Орджанікідзе будзе наша стыханішчакая работа на карысьць вялікага СССР савецкага народа.

Павел Феліцыянавіч КАРАБАНОВІЧ, стыханішчака-фрээрэроўчыч менскага станікабудаўнічага заводу імя Ваваршылава.

СТАЛІНСКІ НАРКОМ

Смерць любімага наркома Серго Орджанікідзе я перажыў як асабістае вялікае гора. Тав. Орджанікідзе з юнакага ўзросту ўвайшоў у рады рэвалюцыянераў-большэвікоў. Ён актыўна змагаўся на франтах грамадзянскай вайны, няўтомна працаваў над уздымам прамысловасці Савецкага Саюза, у гэтай барацьбе ён жыў, гарэў і аднаў сваё жыццё. Увесь жыццёвы шлях Грыгорыя Канстанцінавіча Орджанікідзе вучыць нас, чырвоных байцоў і камандзіраў, большэвіцкай настойлівасці бяэстрашнасці і непахіснай веры ў канчатковую перамогу сацыялізма в усім свеце.

Вялікай любоў тав. Орджанікідзе да Чырвонай Арміі, якая ахоўвае сацыялістычную радзіму, абавязвае нас яшчэ леш, на выдатна авалодваць ваенным майстэрствам.

Мы будзем працаваць над павышэннем сваіх палітычных і ваенна-гварыцыйных ведаў, над авасеннем складанай ваеннай тэхнікі, над авалоданнем большэвізмам.

Ф. ОСПАУ,

курсант Менскага ваеннага вучылішча.

Жыццё, поўнае гераізма, мужнасці, неўстрашнасці

Серго Орджанікідзе адзін з бліжэйшых палачнікаў Леніна і Сталіна, баявы кіраўнік і арганізатар бліскачых перамог сацыялістычнай індустрыі, усё сваё светлае жыццё аддаў справе вызвалення чалавечтва, справе камунізма.

Ішчэ зусім юнаком Серго Орджанікідзе арганізоўвае выступленні сялян супроць самалазьваўя. У 1906 годзе ў сям'і Бомбары, недалёка ад Гудаўці, ён разам з групай таварышаў выгружае з баркаса транспарт зброі, прыбыўшы з-за граніцы. Скрыні з ружжамі і патронамі ўдалося пераправіць на бераг, але Серго і яго таварышы былі выяўлены і арыштаваны.

Гэта быў першы арышт юнага рэвалюцыянера. Серго сядзеў у Сухумскай турме і праз чатыры месяцы быў выпущан пад ватар.

У 1907 годзе тав. Орджанікідзе па-ступіў фельчарам у прыёмны палкой на прамыслах Шамсі Асадулава ў Баку.

Серго быў к таму часу ўжо вядомым прафесіянальным рэвалюцыянерам-большэвіком. Выхаваны Сталіным, ён з запальваючай страснасцю граміў меншавікоў. Пад яго кіраўніцтвам быстра вырасла мацная большэвіцкая ятэка ў Раманіскім раёне ў Баку.

І мая адбылася масоўка на гары Сіпана Раіна; у ёй прымала ўдзел звыш 2000 чалавек. Сідат рэвалюцыі разьваўся на гары, гучэлі рэвалюцыйныя песьні, лістоўці з большэвіцкімі лозунгамі пераходзілі з рук у рукі.

І раптам з'явіліся памочнік паліцмаістара і прыстаў у суправаджэнні конных і пешых гарадавых. Паліцыя прапанавала дэманстрантам неадкладна развівацца — тыя прадаўжалі мітынг. Прыстаў даў свісток. У тую-ж мінуту з Сабунчускай гары рынуліся

сваёй чалавек, што прыслан ад ЦК, але яна была няўмоўна...

ЁЎ ЗАСЛУЖЫЎ ЛЮБОЎ НАРОДА

лістапада 1935 года я ў ліку ін-
стаханцаў быў запрошаны да
выша Орджанікідзе.

Звалася таварыская гутарка.
Варыш Серго ціпа і весела ўмі-
раў. Я адраў адчуў сябе так, як
нам даўно знаёмы з ім. Ён зада-
ваў дзесяці пытанні, уважліва
пыхваўся да кожнага адказу, і
ветлівасць, гэта вялікая ўвага да
радавога рабочага выклікалі гор-
да камандарма нашай прамы-
сці, слаўнага саратніка вялікага
Серга.

Некалькі дзён на першай Усе-
агульнай нарадзе стаханцаў мы слу-
шаму правядыра народаў та-
дзі Сталіна. На ўсё жыццё за-
лісі выдатныя словы яго пра-
сва.

Нін вучыў, што сапраўднымі кі-
камі-большавікамі могуць быць
такія кіраўнікі, якія ўмеюць не
вучыць рабочых і сялян, але
высказаў іх. Саму-таму з больш-
гэтыя словы Леніна не спада-
лі. Але гісторыя паказала, што
кадазю праў і ў гэтай галіне
не сто процістая. На самай
е, мільёны працоўных, рабочых і
прадуючы, жыўчы, змагаюцца.
Кожна сумняваюцца ў тым, што гэ-
тудзі жыўчы не ўпуючы, што
чы і змагаюцца, гэтыя людзі
ляюць велізарны практычны во-

ды я зразумёў усю сілу і ве-
тав. Орджанікідзе. Буйнейшы
нашай партыі, кіраўнік соцыя-
лістычнай прамысловасці, ён не
і вучыў рабочых і сялян, але і
ёс ў іх, павячы практычны во-
мас. На заводах, на шахтах, на
ах, — усюды, дзе яму даводзі-
сустрэкацца з народам, тав.
прслухваўся да галасы мас,
потым прыняць тое ці іншае ра-
е.

ню, на адной нарадзе ў тав.
у, 1936 годзе, выступіў кана-
Баландзіна. Ён раскажаў, як стаў
ваць на двух кожах і як арга-
ў перадачу вопыту. Тав. Орджа-
напрасіў Баландзіна расказаць
чаму адказаў на многіх шах-
Данбаса з'яўляцца «вузмі» ме-
сработы. Ні адно слова з адказу
Баландзіна не выслынула з-пад
тав. Серго. Відзець было, што ён
іца не Данбасам наогул, але
і яго шахтай, кожным участкам

ПАМЯЦЬ АБ ІМ БУДЗЕ ЖЫЦЬ ВЕЧНА

арына Орджанікідзе, дарагога,
ўнага Серго, мы любім як стой-
большавіка, які ні на хвілінку не
одзіў ад ліній партыі большаві-
ад вучыня Леніна — Сталіна.
дзе быў Серго Орджанікідзе, у
на Заходнім фронце, пад Барыса-
а таксама на Каўказе, у Баку,
Орлом, — там была перамога. Та-
нн Серго з'яўляўся адным з вы-
цяляў беларускіх зямлі ад пол-
беларускіх інтэрвентаў.

іцуючы народным камісарам паж-
прамысловасці, таварыш Орджа-
паказаў прыклад, як треба пра-
большавіцка-гаспадарніку, ён
соцыялістычную прамысловасць
ды перадавых галін нашага
состычнага будаўніцтва.

толькі прагнэў на ўсёй нашай
рэкорд ірмінскага шахцёра

і ўсімі дробязямі, якія перашка-
джаюць нам працаваць.

Вось чаму, мы прыходзілі да наша-
га Серго з усімі сваімі радасцямі,
патрабамі. Вось чаму мы, як гаво-
рышца, адкрывалі перад ім сваю ду-
шу, нічога не ўтойваючы ад яго. Та-
варыш Серго цаніў гэта давер'е да
аго, патрабаваў, каб мы інфармавалі
яго аб усіх дэталях.

Хачу адзначыць яшчэ адну асабі-
ваць тав. Орджанікідзе. У ўжо га-
варыў, што ён цікавіўся кожнай
дробяззю нашай вытворчасці, разу-
меючы, што нярэдка і ад дробязяў за-
лежыць поспех справы. Прыпамінаю
такі выпадак. Пасля аднаго майго
выступлення тав. Серго спытаў мяне,
што нам нехапае. Я адказаў, што
справа некалькі тэрмінаў з-за ад-
сутнасці гібкіх гумавых шлангаў для
ваветраправадуў.

— 500 метраў шлангаў агрымаець, —
сказаў нарком.

І што-ж? Тав. Серго аб шлангах не
забыў. У хуткім часе яны былі агры-
маны. Мы лішні раз пераканаліся,
што тав. Орджанікідзе — чалавек
не толькі слова, але і справы. Вялікі
дзяржаўны справы не перашкаджалі
яму памятаць аб сваіх абяпаннях. Гэ-
та зноў і зноў пераканала нас, як
чула прслухваецца ён да нашых
слоў, слоў радавых рабочых.

Навучаючы рабочых і вучачыся ў
іх, тав. Орджанікідзе няўтомна за-
клікаў кіраўнікоў «больш прслухваць
да галасы перадавых рабочых і
вучыцца ў іх. Нічога ў гэтым, —
гаварыў ён, — сорамнага няма!».

Сын народа, ён вярнуў у невычэр-
пабельны сілы рабочых і сялян, якія
пад кіраўніцтвам партыі Леніна —
Сталіна творыць чуды.

Верны сын партыі Леніна—Сталіна,
ён заўсёды памятаў, што сіла і не-
пахіснасць большавіцкага кіраўні-
цтва — у сувязі з масамі, у гатуна-
сці прслухвацца да галасы мас.

Для шчасця народа жыў і змагаўся
наш таварыш Орджанікідзе.

Ніколі мы не забудзем нашага
сталініскага наркома. Ніколі не асты-
не наш гнёў, наша агіда да траіцкі-
ца-бухарынскіх нягоднікаў, па віне
якіх дчасна абарвалася жыццё тав.
Орджанікідзе. Будзем смела кроць
наперад, да камуністычнага грамад-
ства, ідучы па шэрады паказанаму
нашым вялікім Сталіным шляху.

АЛЕНСЕЙ СТАХАНАЎ.

Карціна мастака Арупіна Агаіна — Аршшт тав. Орджанікідзе на мабцы ў 1907 годзе на гары Сепепапа Раіна каля Баку. Рэпрадукцыя (БСФ).

АРГАНІЗАТАР ПЕРАМОГ ЧЫРВОНОЙ АРМІІ

У асобе Грыгорыя Канстанцінавіча
Орджанікідзе Чырвоная Армія страці-
ла сапраўднага героя грамадзянскай
вайны, арганізатара перамог Чыр-
вонай Арміі. Імя Серго Орджанікідзе не-
адлучна ад Чырвонай Арміі.

З першых дзён рэвалюцыі партыя
пасылае Грыгорыя Канстанцінавіча да
адказныя ўчасткі грамадзянскай вай-
ны. З энтузіязмам, рэвалюцыйнай па-
касцю, з беззаветнай адданасцю спра-
ве Леніна—Сталіна ён арганізоўваў
атрады, палкі і дывізіі Чырвонай Ар-
міі і вёў іх да перамог над ворагам.

Восенню 1917 года на чале атрадаў
Чырвонай гвардыі тав. Орджанікідзе
наспяхова штурмаў Пулаўскія вышні,
гоніў ад калыбелі пролетарскай
рэвалюцыі — Петраграда, алборны
войскі Краснова і Кернскага.

У пачатку 1918 года, — будучы ўпаў-
наваным Савета Народных Каміса-
раў у Украіне, — ён арганізоўвае чыр-
вонагвардзейскія атрады, арганізоўвае
разам з большавікамі Украіны супра-
ціўленне нямецкім інтэрвентам, налад-
жае чыгуначны транспарт і вывозіць
хлеб у Маскву і Петраград.

Летам 1918 года па загаду партыі
Леніна—Сталіна тав. Серго Орджа-
нікідзе разам з тав. Кіравым арганізоўвае
барышбу з контррэвалюцыйнага Паў-
ночным Каўказе. Ён агулоўвае, аднае
рэвалюцыйныя атрады ў 11-ю рэгуляр-
ную Чырвоную Армію, якая пад яго
кіраўніцтвам гераічна сражалася з
контррэвалюцыйнай. Часці 11-ай арміі,
адраўны ад цэнтра, вялі жорсткую
нароўную барышбу.

Пад папскам пераважаючых сіл
праціўніка 11-я армія адступіла з Паў-
ночнага Каўказа на Астрахань. У гэты
яны найжыццёвыя дні воля большаві-
ка Орджанікідзе не дронута і выра-
тавала асноўныя кадры байцоў і ка-
мандаіраў.

Вялікі заслугі тав. Серго перад
Савецкай Беларусіяй. У чэрвені 1919 го-
да логічны панскі Польшчы вялі
фарсаванае наступленне на Савецкую

Беларусь. Дрэвна забяспечаны, слаба
скалочаны часці 16-ай арміі не ма-
лі затрымаць прасоўванне белару-
каў. Палкі ўзялі г. Барысаў і пера-
правілі праг р. Берэзіну. Таварыш
Сталін накіроўвае тав. Орджанікідзе
членам РВС 16-ай арміі. Верны сын
партыі, выдатны палкаводзец, тав. Сер-
го зноў у пачыне боевольнасць да-
вералі яму арміі. Тав. Орджанікідзе
асабіста вёў разведку ў напрамку
г. Барысава, да гэтага дачаўся аб раз-
мяшчэнні беларукаў. Магутным уда-
рам 16-ай армія ўзяла горад Барысаў
і адгалама зарваўшыся беларускіх
інтэрвентаў.

Паўднёвы фронт. 1919 год. Контр-
рэвалюцыйныя банды Дзевікіна падый-
та да г. Орла. Таварыш Сталін на-
значыў членам РВС паўднёвага фрон-
та. Па яго прапанове тав. Орджа-
нікідзе назначыў членам Рэвалюцыйна-
га Ваеннага Савета 14-ай арміі. Пад кі-
раўніцтвам тав. Орджанікідзе, чыр-
воныя палкі магутным ударам разграмі-
лі белгвардзейскі корпус. Тав. Серго
з'яўляецца на самых адважных, небя-
спечных участках, натхняе байцоў, раз-
ам з імі ідзе ў атаку.

У 1920 годзе таварыш Серго — стар-
шыня РВС Каўказскага фронту. Пад яго
кіраўніцтвам Чырвоная Армія вы-
зваліла Азербайджан, бярэ Баку. У
1921 годзе Серго на чале Чырвонай
Арміі вызваліла родную Грузія ад ме-
ншыкоў і праводзіў на практыцы
ленінска-сталініцкую нацыянальную
палітыку ў Закаўказзі.

Вялікі камандзіры і палітработнікі
Чырвонай Арміі ўшаноўваюць памяць
Серго Орджанікідзе. З глыбокім па-
чучцём любві ўспамінае Чырвоная
Армія правядара, друга, таварыша,
арганізатара перамог Чырвонай Арміі,
тад, пад чым слаўным кіраўніцтвам
соцыялістычная індустрыя забяспечы-
ла армію самай дасканалай, высокай,
перадавой тэхнікай.

Капітан БАБНІН.

ДАКУМЕНТАЛЬНЫ ФІЛЬМ ПРА СЕРГО ОРДЖАНІКІДЗЕ

Нет. Не остынет сердце такое —
В каждой победе — биение его.

Незабывный образ живого Серго
Орджанікідзе, непахіснага большаві-
ка, друга і саратніка вялікага
Сталіна, паказан на кіноэкране. Да
гадзін смерці таварыша Орджанікі-
дзе Маскоўская студыя Саюзкінохр-
нікі выпусціла дакументальны гукавы
фільм, прысвечаны яго памяці. У філь-
ме адлюстравана яго жыццё, кіпучая,
поўная невычэрпнай энергіі дей-
насць і апошні шлях Серго, які адляў
усё яго сябе, да апошняй кроплі крыві,
вялікай справе камунізма.

З паучцём хвалявання і глыбокай
непадкупнай любві да Серго Орджа-
нікідзе, да партыі Леніна—Сталіна,
верным і адданым сынам якой ён быў на
працягу ўсяго свайго бурнага жыцця,
глядзіцца гэты фільм.

Таварыш Орджанікідзе выступае на
Усеагульнай нарадзе стаханцаў. Мы
бачым яго дарагі і блізка нам чвар на
трыбуне Крэмльскага зала, характэр-
ныя жэсты, чум яго палкі перака-
нальныя словы. Яго прамова пра ста-
ханцаўскі рух, як пра фактар гістары-
чнага значэння, народжаны соцыялі-
стычным ладам, заклікае да новых пе-
рамог. Пад кіраўніцтвам большавіцкай
партыі і правядара працоўнага ча-
лвечтва таварыша Сталіна соцыялісты-
чная краіна дасягнула небывалага
ўздыму і росквіту. Як ілюстрацыя да
слоў Серго, на экране з'яўляюцца ма-
ляўкі магутнай і непераможнай на-
шай радзімы.

У зале чуюць галас Серго. Перад
гледзцом вырахоўваюцца індустрыяль-
ныя панарамы. Дымяцца высокія ко-
міны прамысловых гігантаў, пабудаван-
ыя за гола сталініскага пяцігодка. Вы-
сціла фабрычна-заводскія карпусы.
Бугаль, метал, электраэнергія, скла-
даныя станкі і машыны, трактары,
аўтамабілі... За дзве пяцігодкі створаны
такія галіны прамысловасці, пра якія
не магта і марыць царская Расія. Но-
вы лад нарадзіў герояў соцыялістыч-
най працы. Усюды — на заводах і
фабрыках, у рудніках і шахтах, на
кальчэных палях — вырастлі тысячы і
тысячы стаханцаў, для якіх праца
стала справай любісці і гераіства. У
фільме мы бачым лепшых з іх за ра-
боты на прадпрыемствах і тут, у
Крэмльскай зале, на нарадзе.

Расквітаўшую краіну соцыялізма,
яе жыццё, напоўненае творчай працай,
аберагвае непераможная Чырвоная Ар-
мія. Яна аснатчона магутнай тэхні-
кай. Парад на Краснай плошчы. Гро-
ныя строй танкаў рухаюцца перад тры-
бунамі. А над горадам, над квітучымі
кальчэнымі палямі на фоне блакіт-
нага неба праносяцца бясстрахыя
стаі самалётаў. Гэта — налэйная варт-
та заваяванай вялікага Кастрычніка.

Ва ўсім гэтым усвободна кіпучая
энергія Серго Орджанікідзе — наркома
палкаў прамысловасці.

Вялікасная смерць падсперагта яго
на баявым пасту. Да апошняга часу

ён няўтомна працаваў, быў заняты
творчымі справамі. Фільм паказвае яго
рабочы кабінет, стол, падарункі рабоч-
ых калектываў, альбомы з тысячамі
подпісаў, мадэлі новых машын, асво-
еных дзякай прамысловасці.

Цяжка, балючая вестка пра яго
смерць абяцала неабязную соцыялі-
стычную краіну. Дні жалобы. Як гора-
ча любіў народ Серго! Ва ўсіх кутках
Савецкага Саюза паўдурна яго імя.
У снежныя лютаўскія дні адбываюцца
жалобныя мітангі. Са слязьмі на ва-
чах, з нястрыманым хваляваннем ад
вялікай утраты дзедзіца рабочыя
ўспамінамі пра свае незабываемыя су-
стрэчы з Серго, які быў чумым, кла-
патлівым чалавекам, таварышам і на-
стаўнікам.

У Калонную залу Дома саюзаў спя-
ваюцца бясхвоннай равой сотні тысяч
працоўных чырвонай сталіны, каб раз-
вітацца з любімим Серго. Горы вінкаў і
кветак. У галарыям карауле — та-
варыш Сталін, тт. Варашылаў, Мола-
таў, Кагановіч, Мікаін, Калінін, Героі
Савецкага Саюза, стаханцаўцы. Увесь
савецкі народ ахоплён жалобай.

Перад гледзцом дэлей паўстае прой-
дзены жыццёвы шлях Серго. У сонеч-
най Грузіі паміж малаўнічым гор лягла
рэска Горска. Тут правёў свае першыя
голы тав. Серго. Стары настаўнік
выскавай школы добра памятае свайго
выдатнага вучня і раскажае пра яго
адважасцю. Потым — Баку, ссылі,
пабелі, гіганцкая падпольная работа
пад кіраўніцтвам генаіў соцыялістыч-
най рэвалюцыі Леніна і Сталіна. У час
грамадзянскай вайны, таварыш Орджа-
нікідзе зноў вядоўвае Баку. Ён арга-
нізоўвае і кіруе часткай Чырвонай Ар-
міі. Працоўным Савецкага Саюза ён
заўсёды будзе вядомы не толькі як ар-
ганізатар перамог соцыялістычнай прамы-
словасці, але і як выдатны чырвоны
палкаводзец.

Слаўнае, прасякнутае барышбоў,
энергіяй, творчай дзейнасцю, жыццё
пражыў Серго.

Беражліва выносіцца кіраўнікам
партыі і ўрада урна в праках тавары-
ша Орджанікідзе. Смыле снег, гу-
ляе вецер па Краснай плошчы. У жа-
лобе схіляюцца сцягі. У Крэмльскай
спяне ўнікае новая мемарыяльная
дошка.

Серго Орджанікідзе няма, але яго
вобраз, яго справа ніколі не знікнучэ з
памяці працоўных вялікай радзімы
соцыялізма. Праўдзіва і ярка «аво-
рыцца» словамі песні паэта Лебедзевы-
Кумача в гэтага-ж фільма:

«Благодатная памяць народа
Сохранит его имя навек».

Фільм пра Серго Орджанікідзе (аўта-
рыжысёры тт. Вертаў і Білюх) на
дакументальны матэрыялах праўдзіва
малое вобраз бясстрашнага барацьбі-
та за камунізм, бясхонна адданнага
справе Леніна—Сталіна, непрымыма-
га і баязлівага да ворагаў партыі і
народа.

Тар. ХАДНЕВІЧ.

ПАМЯЦІ ТАВ. Г. К. ОРДЖАНІКІДЗЕ

ВЫСТАВКА У МУЗЕІ РЭВОЛЮЦЫІ СССР.

У сувязі са спадняючайся 18 лютага
першай гадавінай з дня смерці Г. К.
Орджанікідзе, у Музеі Рэвалюцыі СССР
(Масква) адкрываецца выстаўка, пры-
свечаная яго жыццю і рэвалюцыйнай
дзейнасці.

Звяртаюць на себе ўвагу дакумен-
ты, якія адносяцца да перыяду грама-
дзянскай вайны і паказваюць роль
Серго Орджанікідзе ў зацвярджанні

савецкай улады на Украіне і ў За-
каўказзі.

Вялікі інтарсэ прадстаўляюць матэ-
рыялы, якія адносяцца да перыяду ра-
боты таварыша Орджанікідзе на пасту
Старшыні ЦКН-РСІ. Яны паказваюць
яго бязлітасную барацьбу з траіцкі-
ца-віноўскамі і правымі бандытамі-
падлімі зраднікім рэвалюцыі.

ВЕРНЫ САЛДАТ РЭВОЛЮЦЫІ

назад уся наша краіна была
гнута ў вялікае, глыбокае гора-
чу нас Серго Орджанікідзе! Пахі-
чэчакана, негандана,
насталася біцца яго лывінае крын-
ца чыстае сэрца; пагас яго мілы
дзі, знікла яго чаручыя ўсмішка.
Дударона чысты, стойкі большаві-
цка-завяветны і няўтомны барацьбіт
эрамог Вялікай соцыялістычнай
войны, героя і палкаводзец чыр-
вонай, баявы кіраўнік і арганіза-
тэрарог соцыялістычнай індустрыі,
і саратнік Сталіна, чалавек пал-
энергіі, неўстрашымасці і настой-
чыві, мілы, сардэчны таварыш, ча-
ці ў сваёй прастаце і пяшчотнай
ці, — воль ары, незабыўны і бяс-
дарагі вобраз Серго Орджанікі-

быў адным з тых, чыё жыццё не
веша смерцю, а пуняводным мя-
прадаўжае свяціць наступным
літкам камунізма.

Браз і імя Серго Орджанікідзе
чуму у вякі.

закінутаў, да таго часу невядомай
Горска, у Заходняй Грузіі, па-
яны гэта выдатнае жыццё, росквіт
бачылі рабочыя буйнейшых пра-
воных і рэвалюцыйных пантраў.

Вонаціх год таварыш Серго —
партыі большавікоў. Пад кіраў-
ствам Леніна і Сталіна, Серго Ор-
джанікідзе вядо жорсткую, непрымі-
ма барацьбу з памешчыцка-капіта-
лісцкай уладай за справу рабочага

рамамі, ссылкамі, катаргай, вечным
тэннею у самых аддаленых ме-
Сібіры царскай улада прабуе зла-
і знішчыць гордую сілу палкага
пшэбта-рэвалюцыянера.

спасячонава Барышба і праслед-
затроўваюць маладога большаві-
выхоўваюць з яго вырабавацца пра-
дальбэ з ворагамі кіраўніка пра-

ымула бора Вялікай Кастрычніц-
рэвалюцыі; забіскацелі яе малакіі
грымелі яе гробы, зруйнаўваючы
яе свет гвалту і рабства, Серго —
ты барацьбіт!

і бясстрашны, ён на Паўднё-

Акадэмік І. ГУБКІН

вым і Заходнім фронтах грамадзянскай
вайны, — заўсёды бліжэйшы памочнік
Сталіна. На самых важных, рашаючых
участках фронту змагаецца Серго за
перамогу рэвалюцыі, за вызваленне
працоўных ад яра памешчыкаў і ка-
піталістаў. Адліў удар за другім на-
посці ён інтэрвентам і белгвардзейцам.

30 красавіка 1920 года Серго Ор-
джанікідзе, разам з Сергеём Міронавічам
Кіравым, на чале чырвоных войск
уступае ў вызвалены Баку — стары
алют закаўказскіх большавіцкіх ар-
ганізатараў.

«Прынятае вызваліцель Азербай-
джана! Ён першы ўвайшоў у Азербай-
джан!» — такімі словамі вітаў та-
варыш Сталін паўленне Серго на пры-
езд азербайджанскай дэлегацыі ў Крэм-
лі 21 студзеня 1936 г. Гэтым прывітан-
нем таварыш Сталін ахарактарызаваў
тую велізарную ролю, якую адыграў
Серго ў справе вызвалення нашай
нафтавай жамчужыны — Баку з рук
мусаваціскаіх і іншых белгвардзей-
скіх банд.

Грамадзянская вайна скончана. На
Паўночным Каўказе і ў Закаўказзі ў
складанейшай абстаноўцы Серго пры-
шлі аднаўляць савецкую ўладу і
увапоўняць партыйную арганізацыю.
Тут разгортваюцца яго здольнасці і кі-
раўніцтва партыйнага арганізатара і кі-
раўніка, буйнейшага дзяржаўнага
дзедзіца ленінска-сталініскай школы.

Пад кіраўніцтвам Орджанікідзе і Ки-
рава аднаўляюцца, рэканструіруюцца і
магутна расце бакінская нафтавая прамы-
словасць, закладваюцца трывалыя
аснова развіцця нафтавай прамысло-
васці Грузіі, Пад кіраўніцтвам Серго
аднаўляюцца, умацоўваюцца і пачынае
раці кампанавальна і медыяна прамы-
словасць Закаўказзі, унікаючы
станцыі ў Закаўказзі гідраэлектра-
станцыі — Земо-Аузаль, Адашская,
Аджарыска-Хальская, Рыбгэс і інш.
Тут пачынае разгортвацца бліскучы

геній арганізатара і камандарма со-
цыялістычнай прамысловасці.

Ва ўскай рабоце для Серго — перш
за ўсё партыя, перш за ўсё партый-
насць. «Ён вярнейшы і дзальнейшы
рэвалюцыянер», — гэта сказаў аб
Серго Уладзімір Ільіч Ленін.

Серго — непрымірым вораг усіх,
дзяржаўных рабцў замах на адліства
партыі, на яе ленінска-сталініцкую лі-
нію.

На XIV з'ездзе ВКП(б) Серго біла-
тасна грымцё контррэвалюцыянераў
Зіноўева і Каменева і іх гнусных пры-
слешнікаў. Ён з усёй страпасцю рэ-
валюцыянера абрушваецца на гэтых
подлых штрайбхороў, зраднікаў,
якіх ён да гора абрушваўся на эсэраў,
мешавішчы, траіцкістаў і іншых вора-
гаў рабочага класа.

Беззаветная адданасць партыі, вы-
прававанна вернасць вялікай справе
Леніна—Сталіна вялічэла Серго на
пост старшыні ЦКК ВКП(б) і наркома
РСІ, зробіўшы яго партыйнай савесцю
і барацьбітом супроць бюракратызма,
коснасці, рупіны і валакіты ў дзяржаў-
ным апараце.

На XV з'ездзе партыі тав. Серго
падверг зніштажачай крытыцы траі-
ціска-зіноўеўскаю банду зраднікаў.
Ён гаварыў: «Апазіцыя лічыла, што ЦКК
паўнаважна быў бяскай палітычнай
фізіяномі і, як дрэнная сваша, павіна
бегаць ад аднаго да другога, каб як-
небудзь дабіцца прымырэння. Мы лі-
чым, што перш за ўсё ты павінен быць
большавіком, ланінам, а потым мо-
жаць быць членам ЦКК, членам ЦК,
раённага камітэта, ячэйкі і т. д. Мы лі-
чым, што перш за ўсё треба быць
большавіком, а апазіцыя патрабавала
ад нас, членаў ЦКК, перастаць быць
большавікамі».

Орджанікідзе аднаўляў велізарную
ролю ў разгоне контррэвалюцыянага
траіцкіска-зіноўеўскага блока, а паз-
ней, калі паднялі воражую галаву Бу-
харын, Томскі і Рыкаў, ён уклаў увес-
заль рэвалюцыянера ў барацьбу з гэ-
тымі падлімі зраднікім партыі і ра-
дзімы.

Контчуса аднаўленчы перыяд нашай
прамысловасці і ўсёй народнай гаспа-

даркі. Пачала ажыццяўляцца вялікая
сталініска дырктыва — у кароткі тэр-
мін ператварыць Савецкі Саюз у ма-
гутную індустрыяльную краіну. Слудую-
чы сталініскам указаваным, большаві-
цкі сталі авалодальцы тэхнікай. У гэты час
партыя дараўча Серго кіраваць

АГРЭСІЯ ГІТЛЕРА Ў АЎСТРЫІ

РЭАРГАНІЗАЦЫЯ АЎСТРЫЙСКАГА УРАДА

ВЕНА, 16 лютага. (БЕЛТА). Учора ноччу аўстрыйскае і германскае радыё перадалі аднолькавае паведамленне аб вестраччых Гітлера і аўстрыйскім прэм'ерам Шушнігам у Берхтэсгадэне. У паведамленні гаворыцца, што ў перагаворах «была дасягнута аднадушнасць ў імкненні абодвух краін з'яўляцца прэтыміліваца пагаднення ад 11 ліпеня і лічыць гэта пагадненне асновай і развіццём прыяжных адносін паміж абодвума дзяржавамі». У паведамленні далей гаворыцца, што абодва бакі пасля перагавораў рашылі «неадкладна ўжыць меры, забяспечваючы цесныя і прыяцельскія адносіны абодвух краін».

Першым крокам на шляху да рэалізацыі гэтых мерапрыемстваў, аб якіх дагаварыліся Шушніг і Гітлер, з'яўляецца рэарганізацыя кабінета Шушніга і абвясчэнне палітычнай амністыі ў Аўстрыі.

Найбольш важным момантам у рэарганізацыі ўрада з'яўляецца назначэнне Зейс-Інкварт міністрам унутраных

спраў і грамадскай безапаснасці. Зейс-Інкварт лічыцца прадстаўніком тых каталіцкіх колаў Аўстрыі, якія блізка да нацыянал-соцыялістаў (гітлераўцаў). Пасля нядаўняга выкрыцця пучка аўстрыйскіх гітлераўцаў, Зейс-Інкварт ездзіў у Германію і вёў там перагаворы з кіраўніком германскага фашызма. Назначэнне Зейс-Інкварт з'яўляецца прамым следствам перагавораў у Берхтэсгадэне.

Далейшыя змены кабінета зводзяцца да таго, што былы статс-сакратар Шмідт назначан міністрам замежных спраў. Шушніг да гэтага часу з'яўляўся па сумяшчэнню міністрам замежных спраў і военным міністрам. Цяпер ён з'яўляецца толькі канцлерам (прэм'ер-міністрам).

Адрэзку пасля сфармавання, новы ўрад абвясціў амністыю на палітычных злачынствах, зробленых да 15 лютага гэтага года асобамі, пражываючымі цяпер у Аўстрыі; амністыя не датычыць асоб, уцёкшых за граніцу.

17 лютага праз Менск у Парыж на традыцыйны крос камуністычнай газеты «Юманітэ» праехаў каманда савецкіх спартсменаў. На здымку: Група савецкіх спартсменаў на вазкале ў Менску. Фото Л. Мазенева (БСФ).

У ПАРЫЖ, НА КРОС „ЮМАНІТЭ“

Учора праз Менск праехаў у Парыж для ўдзелу ў кросе на прыз газеты «Юманітэ» спартыўная дэлегацыя ССОР. У яе ўваходзіць 6 мужчын і 4 жанчыны. У мужчынскай камандзе — заслужаныя майстры спорта Серафім і Георгій Знаменскія, М. Іваньковіч, Г. Пацёмкін, І. Вавілаў, П. Спенаў; у жаночай камандзе — А. Зайцова, Л. Раманава, Н. Собалева і Е. Васільева.

Савецкія фізкультурнікі запрошаны для ўдзелу ў традыцыйным кросе (бег на перасечанай мясцовасці) рэдакцыйнай газеты французскай кампартыі «Юманітэ» і французскай рабочай спартыўнай федэрацыі.

У гутарцы з прадстаўніком друку ўдзельніваючы спартыўны дэлегацы тав. Карнаў заявіў: «Савецкія спартсмены ўжо двойчы перамагалі ў кросе „Юманітэ“, але прадстаўніцы крос, які праводзіцца 20 лютага, будзе больш цяжкім. У ім прыме ўдзел каманда фінаў, якая з'яўляецца мажэйшай рабоча-спартыўнай камандай Еўропы».

Нашы савецкія спартсмены добра натрэніраваны, і мы прыкладзем усе сілы да таго, каб і на гэты раз заняць лепшыя месцы.

УЗНАГОРДЖАННЕ ЧЫГУНАЧІКАЎ-КРЫВАНАСАЦАЎ

ВНЕСК. (Кар. «Звязда»). Нарком шахтоў знізіў узнагародзіў імяльнымі рэдакцыямі з налісам «У памяць XX-і гады Вялікай Кастрычніцкай сацыялістычнай рэвалюцыі па сталеўска-краванасоцкай рабоце» 11 лепшых чыгуначнікаў Віцебскага аддзялення, паказавшых узору барацьбы за выкананне дзяржаўна-або плана пазураў і працоўнага пазулаў у з'яўленні умовах.

Сярод узнагароджаных — тав. Дрэвін В. А. — цэпачыльнік паравознага допа, ініцыятар выдатнага руху паравознікаў на акаломі паліва, тав. Жукоўскі І. Д. —

адзін з лепшых саставіцеляў пазулаў станцыі Віцебск-таварная, тав. Мікушын П. Н. — загадчык манеўрамі ст. Віцебск-таварная, тав. Паграбакоў І. Д. — каваль-стаханавец вагонага допа, тав. Сілава-стаханавец вагонага допа, тав. Сілава С. Н. — адзін са старэйшых машыністаў-краванасоцаў паравознага допа, тав. Хруціч К. О. — лепшы брыгадзір 16 акалома 10-й дыстанцыі нуд і інш.

Усе гэтыя таварышы вядомы на вузле і на ўсёму аддзяленню не толькі сваёй стаханавска-краванасоцкай рабоце, але і перадачай сваёй метаду работы шырокім масам чыгуначнікаў.

КАНЦЭРТ, ПРЫСВЯЧЭНЫ 125-ГОДДЗЮ 3 ДНЯ НАРАДЖЭННЯ КАНЦЭРТА ДАРГАМЫЖСКАГА

У аднаку 125-годдзя з дня нараджэння выдатнага рускага кампазітара А. С. Даргамыжскага Дзяржаўная кансерваторыя БССР арганізоўвае 21 лютага вечар памяці кампазітара. З уступным словам абыжчы і творчасці Даргамыжскага выступіць

стаўдэнт кансерваторыі тав. Карповіч. Студэнт і педагог кансерваторыі выканаюць творы кампазітара: арні з оперы «Русалка», «Камены госьць», рамансы «Тытулярны саветнік», «Стары канцэр», «Мне сумна» і інш.

„ХЛЕБ“ А. ТАЛСТОГА — НА БЕЛАРУСКОЙ МОВЕ

Брыгада Саюза савецкіх пісьменнікаў БССР у складзе тт. Хведароніа, Шароўскага і Якімовіча пераклала на беларускую мову новую апавесць А. Талстога «Хлеб».

Першая частка апавесці друкуецца ў другім нумары журналу «Полымя рэвалюцыі», які выйдзе ў бліжэйшыя дні. Другая частка будзе змешчана ў трэцім нумары журналу, які выйдзе з друку ў канцы лютага.

Дзяржаўнае выдавецтва Беларусі здала ў друк апавесць А. Талстога «Хлеб» і пераклад на беларускую мову. Кніжка выйдзе тыражом у 20 тыс. экзэмпляраў.

ЗАЯВА ІДЭНА

ЛОНДАН, 16 лютага. (БЕЛТА). Як паведамляе агенства Рэйтэр, міністру замежных спраў Англіі Ідэну ў палаце абшчы было задана пытанне — ці можа ён запэўніць, што палітыка англійскага ўрада ў пытанні аб незалежнасці і незалежнасці Аўстрыі астаецца той-жа, як ён аб гэтым заявіў у нядаўняй дэкларацыі ад 1934 года, у якой урад павердзіў, што ў Інтэрасе Англіі падтрымліваць поўную незалежнасць Аўстрыі, Ідэ адказаў, што па яго думцы, гэта пытанне датычыць дэкларацыі ў Стрэзе, дэкларацыі трох

краін, а іменна: Англіі, Францыі і Італіі. Італія, — прадаўжаў Ідэ, — пакуль не раіцца па гэтым пытанню з англійскім урадам.

НЬЮ-ЁРК, 17 лютага. (БЕЛТА). Лонданскі карэспандэнт газеты «Нью-Ёрк таймс» піша, што прадстаўнікі англійскіх афіцыйных колаў прабуюць пераўмяніць значэнне ўступак Аўстрыі германскім фашызмам, ханя ў Лондане ўсе вельмі добра разумеюць значэнне ўстанавлення германскага кантроля над Аўстрыяй. На самой справе, піша карэспандэнт, англійскія афіцыйныя колы вітаюць «мірную кнігу Аўстрыі», бо супрацьпавяржэнне яе германскім тэрававанням магло б пераломіць спробам Англіі да абліжэння з Германіяй і Італіяй.

ПРАТЭСТЫ ВЕНСКІХ РАБОЧЫХ

ВЕНА, 16 лютага. (БЕЛТА). Учора і сёння ўчора на многіх прадпрыемствах Вены адбыліся рабочыя скоходы, на якіх прыняты рэзалюцыі ў абарону незалежнасці Аўстрыі і супроць дапушчэння гітлераўцаў у новы ўрад. У некаторых мясцах адбыліся кароткачасовыя забастоўкі.

залежнасці Аўстрыі і супроць дапушчэння гітлераўцаў у новы ўрад. У некаторых мясцах адбыліся кароткачасовыя забастоўкі.

ЯПОНІЯ РЫХТУЕЦЦА ДА ВЯЛІКАЙ ВАЙНЫ

ЗАКОНАПРАЭКТ АБ «МАБІЛІЗАЦЫІ КРАІНЫ»

ТОКІО, 16 лютага. (БЕЛТА). Газета «Ніч-Ніч» публікуе тэкст законапраекта «аб мабілізацыі краіны», які 17 лютага будзе зацверджан кабінетам і перададзены на разгляд парламента. У першым артыкуле законапраекта гаворыцца, што сэнс закона заключаецца ў кантролі і скарыстанні людскіх і матэрыяльных рэсурсаў у Інтэрасе абароны ў часе вайны або «надзвычайных падзей» унутры краіны. Артыкул другі пералічвае матэрыяльныя рэсурсы, якія падлягаюць мабілізацыі. Артыкул чацвёрты дае права на асобнаму дэкрету праводзіць мабілізацыю насельніцтва. Артыкул пяты дазваляе ўраду

выдаваць загады па пытаннях працы і зарплат. Артыкул шосты дазваляе выданае загады аб недапушчэнні забастоўак. Артыкул 12-ты дае права ўраду нацыяналізаваць горную прамысловасць і водныя рэсурсы краіны. Артыкул 13-ты дае права ўраду закрываць газеты. Артыкул 17-ты дае права ўраду рэгуляваць цэны, зарплату рабочых. Артыкул 18-ты дае права ўраду забараняць усяляка роду скоходы і дэманстрацыі. Артыкул 21-ты дае права ўраду мабілізаваць усе навучныя ўстановы для падрыхтоўкі неабходных кантынгентаў у ваенны час.

КІТАЙСКІ ўРАД АРГАНІЗУЕ 10 НОВЫХ АРМІЙ

ЛОНДАН, 15 лютага. (БЕЛТА). Як паведамляе кітайскі друк, кітайскі ўрад арганізуе 10 новых армій, агульным лікам у 500 тыс. чалавек. Апрача

таго, у правінцы Гуансі абуацца 700 тысяч чалавек, сярод якіх многа жанчын.

ПАГЛЫБЛЕННЕ ПАЛІТЫЧНАГА КРЫЗІСА ў РУМЫНІІ

10 лютага ў Румыніі адбыўся чарговы ўрадавы крызіс. Фашысцкі ўрад нацыянал-хрысціянскай партыі Гога-Куза падаў у адстаўку.

Утварэнне новага ўрада кароль даручыў патрыярху праслаўленай царквы Румыніі Мірону Крысцюе, які склаў кабінет з прадстаўнікоў розных партый і асоб, сэнс звязаных з прыдворнымі коламі. Даручэнне ўтварыць новы ўрад патрыярху Крысцюе ў ўдзеле у ім такіх асоб, як ваеннага міністра Антанеску, лідэра нацыянальна-народнай партыі, былога выхавальніка караля і ідэолага румынскага фашызма Іоргі, сведчыць аб узмацненні асабістай улады караля. Демаркратычны друк за граніцай не без падставы расцэньвае новы кабінет як урад асабістай дыктатуры караля, які ўстанавіў ваенна-карацыйскую дыктатуру ў Румыніі.

Удзел у новым урадзе асоб тыпу Вайды Вайвода — лідэра фашысцкай партыі «Румынскі фронт», які ў бітнасць сваю прэм'ерам неаднаразова забяспечваў субсідыямі тэрарыстычную фашысцкую арганізацыю «Жалезная гвардыя» гаворыць аб прадаўжэнні гурса на фашысцкую краіну.

Гэта пацвярджана агулкіраваная некалькі дзён таму навад дэкларацыя румынскага ўрада, у якой захаваны асноўныя пункты праграмы фашысцкага кабінета Гога-Куза.

Каралеўскім дэкрэтам у Румыніі абвешчана ваеннае становішча, ваеннаму камандаванню прадастаўлена неабмежаваная ўлада.

Де асобага распараджэння ў краіне забаронена ўсялякая палітычная дзейнасць. Падрыхтоўваюцца дэкрэты аб роспуску палітычных партый і інш. грамадскіх арганізацый.

Прыход да ўлады фашысцкага ўрада Гога, а ватым урада патрыярха Мірона Крысцюе з'яўляецца лагічным завяршэннем таго палітычнага курса, які праводзіў урад Татараеску на працягу апошніх год.

Пасля правалу ўрада на выбарах у румынскі парламент 20 снежня мінулага года, на змену ўрада Татараеску прышоў фашысцкі ўрад Гога, які хопі і знаходзіўся ва ўладзе ўсяго 1 1/2 месяца, але ўсім мерамі спрыяў набывалому ў Румыніі разгалду цёмных сіл фашысцкай рэакцыі з усімі ўзацільнымі ёй атрыбутамі, як-та: спальванне кніг — твораў лепшых людзей чалавечтва, прапаганда брадавай тэорыі аб чыстае румынскай крыві, разнаўдушная антысеміцкая пагрозная дзейнасць і шырокая кампанія супроць Савецкага Саюза.

За перыяд свайго кароткачасовага прабывання ва ўладзе «нацыянал-хрысціянскі ўрад» рашучы выбары нацыянальна-і камунальных саветаў, сельскагаспадарчых і прамысловых гандлёвых палат, правёў закон аб пераглядзе грамадзянскага, накіраваны ў першую чаргу супроць яўрэйскага насельніцтва і жыхароў акупаванай Бесарабіі, забараніў умяшанне рускай і яўрэйскай моваў, закрываў каля 30 газет нацыянальных меншасцей і ўсе рускія і яўрэйскія бібліятэкі ў Бесарабіі.

Усе гэтыя рэакцыяныя мерапрыемствы не адменены і ўрадам патрыярха Крысцюе. Уключэнне ў праграму новага ўрада пункта, патрабуючага аднаўлення расавага прыпынка ў грамадскім жыцці, гаворыць аб тым, што новы кабінет мае намер і надалей прадаўжаць палітыку бязмернага нацыянальнага прыгнечання і нашкоджвання румынскага насельніцтва, неадзворальна існуючым становішчам, супроць нацыянальных меншасцей.

Прыход да ўлады фашысцкага ўрада Гога стварыў спрыяючую глебу для поўнай шпіёнскай дзейнасці германскіх і італьянскіх фашыстаў. Мутныя натры і прадпрыемстваў харчовай прамысловасці, іншыя працуюць не а

бей гнуснай работы. Пры прамым патуранні кіруючай кляі ажыўляецца дзейнасць бязмежных арганізацый. Авантурыст і прайдзісет бязмежных Вілны наладжвае сход у сталіцы Румыніі Бухарэсце, на якім заклікае да крыважога паходу супроць ССОР.

У выніку цёмнай дзейнасці фашысцкіх арганізацый і шырока арганізаванай антысавецкай кампаніі пры прамым натуральным былога ўрада Гога адбылася нечуваны ў міжнароднай практыцы факт знікнення савецкага паверанага ў справах у Румыніі тав. Буценка, факт, які глыбока абурыв уся савецкую грамадскасць.

Як паведамляе агенства Рэйтэр, рашучая нота пратэсту савецкага ўрада, у сувязі са знікненнем тав. Буценка, з'явілася асноўнай прычынай падзення кабінета Гога.

Аднак адстаўка ўрада Гога і стварэнне новага ўрада пад кіраўніцтвам патрыярха Крысцюе не вырашае палітычнага крызіса ў Румыніі, а сведчыць аб далейшым яго паглыбленні.

Адуцнасьць у кабінете Крысцюе нацыянал-цараністаў — самай буйнай палітычнай партыі краіны (салянскай партыі) і выступленне Братыяну — лідэра ліберальнай партыі, адгрываючага вялікую ролю ў Румыніі, за выключэнне з рады ліберальнай партыі асоб, увайшоўшых у кабінет Крысцюе, пазбаўляе ўрад сацыяльнай апоры ў краіне.

Адуцнасьць па ўладзе ўсялякай базы і рознааронасць складу кабінета гаворыць аб яго нядоўгавечнасці, аб тым, што новы ўрад ёсць кароткачасовы ўрад асабістай дыктатуры караля.

Вынікі выбараў у румынскі парламент паказалі, што пераважна большасць насельніцтва краіны выступае супроць палітыкі, накіраванай на фашысцкую Румынію, супроць палітыкі саюза з агрэсіўнымі краінамі.

Паглыбленне палітычнага крызіса ў Румыніі звязана з няўхільным пагаршэннем эканамічнага і палітычнага становішча краіны і з ростам на гэтай глебе незадавальнення мас.

паўная нагрузка. У краіне расце беспрацоўе, якое, як піша газета «Тэмпо» ад 28 студзеня 1933 года, прымае пагражаючыя размеры.

Не глядзячы на павышэнне цен на прадукты першай неабходнасці, зарплата ў хімічнай, тэкстыльнай і будаўнічай прамысловасці рэзка знізілася.

Жудасная эксплуатацыя, забараняная заробатная плата і сваюліе прадрываў выклікаюць масавыя хваляванні сярод рабочых. З чэрвеня мінулага года ў краіне ўзімаецца хваля забастоўак, ахапіўшая амаль усе прафесіі ад друкара да сезонных будаўнічых рабочых. Па даных міністэрства працы, значна пераўменшаныя, у 1932 годзе было зарэгістравана 345 працоўных канфліктаў, у той час, як у 1927 годзе іх было 199.

У падзвіжы дэспічным становішчы зніжэння асноўных салянскай масы. Выбарчыя абследванне 150.000 сялянскіх гаспадарак паказала, што 36,9 проц. з іх не мае рабочай жывёлы і больш 70 проц. з'яўляюцца бядняцкімі гаспадаркамі, сярод якіх адбываецца бестры пратэст абнішчання. У 1932 годзе, у сувязі з дрэнным ураджам, становішча сялян яшчэ больш пагоршылася. Ураджаі кукурузы, асноўнага прадукта харчавання румынскага селяніна, быў ніжэй сярэдняга на 25 проц. У той-жа час падаткі павялічыліся на душу насельніцтва са 169 лей у 1932 годзе да 411 лей у 1932 годзе.

У выніку цяжкага становішчы знаходзіцца сялянства Бесарабіі, дзе румынскія акупанты гвалтоўна зганяюць сялян з зямлі, дзе ў вёсках лютуюць голод і хворобы. На паставе афіцыйных даных, у Бесарабіі толькі за першыя 5 месяцаў 1932 года было прададзена з твароў за даўгі 2.184 гаспадаркі.

У краіне расце шырокае незадавальненне існуючым рэжымам. Пераважная большасць насельніцтва краіны выступае супроць фашысцкай палітыкі паўночных груп румынскай буржуазіі.

Наперак кіраўнікам — адліткам, праз іх валоду працоўным масам Румыніі згуртоўваюцца ў адны антыфашысцкі фронт для адпору рэакцыі, для барацьбы з палітыкай гітлераўскай краіны.

С. НИКАЛАЕУ.

НАСУСТРАЧ XX ГАДАВІНЕ Чырвонай Арміі і Ваенна-Марскога Флота

Вечар сустрэчы з пагранічнікамі і ўдзельнікамі Грамадзянскай вайны

Учора ў Менскім ДOME партыяна абыўся вечар сустрэчы партыяна-комсамольскага актыва, стаханавцаў і прафсаюзнага актыва з пагранічнікамі і ўдзельнікамі Грамадзянскай вайны, пра-ўдзельнікамі Чырвонай Арміі і Ваенна-Марскога Флота і 17-голдзю войск НКВД.

Гэта была незабыўная сустрэча. Аліп за другім на трыбуну паднімаўся пагранічнік, героі Грамадзянскай вайны, пісьменнікі. Ва ўсіх выступленнях гучыла гарачае любаві да сваёй сацыялістычнай радзімы, да ролі Чырвонай Арміі, да вайкага Сталіна.

Затаўшы дыханне, ўдзельнікі сустрэчы слухалі простыя і разам з тым армія расказваў тав. Тасця, бапа тав. Агева, заставы тав. Камандзіра тав. Зайцова і палітыка аставы тав. Батоніна. Іны расказвалі сабраўшымся, як у сюжку і мяшчы, у дождж і вецер пільныя вартыя савецкіх граніц ахоўваюць шчаслівае жыццё народу вялікага ССОР. Кожны з

выступальных азнаўляў партыю і ў што пагранічнікі і палітэ будучы тав. маць граніцу на момант замку. Войск не перастаюць сваячынных савецкіх і ніі.

Па трыбуне героі грамадзянскай вайны камандзір Н-скай часці, ўдзельнік вайны, ўдзельнік барацьбы супроць беларускага белавыстаў, палкоўнік тав. Мароз, ўдзельнік барацьбы супроць беларускага белавыстаў, ардынэсент тав. Станіч, Іх расказваў ўваскрэсіў у памяці ды грамадзянскай вайны, калі героня Чырвоная Армія ачышчала рэвалюцыйную зямлю ад белавардзевіцкіх поліцый інтэрвентаў.

На вечары чыталі свае творы народныя паэты Іліа Кукала і Якуб Колас, Куляшоў, Александровіч, Агнявец, Калеці і інш.

З вольнарым уздыхам над доўгамагюльня аваямі, сабраўшымся паспрыяцельна тэлеграмам любімым вадару народу таварышу Сталіну і лезнаму наркому абароны, маршалу вешкага Саюза таварышу Варашылаву.

Новы атрад лейтэнантаў

Беларуская ваенная акрута. У ДOME Чырвонай Арміі імя Фрунзе ва ўрачыстай абстаноцы адбыўся выпуск школы малодшых лейтэнантаў Н-скай часці. Гэты новы атрад камандзіраў прышоў у рады Чырвонай Арміі з фабрык, заводу, калгасаў. Адбыліся пажоўныя тэрмі службы, баіны добраахвотна асталіся ў рыхах Чырвонай Арміі на пажыццёвай службе.

Школе гэтыя таварышы набылі новыя ваенныя веды, павысілі свой палітычны і культурны ўзровень.

Выступуючы горава віталі камандзіра тав. Шавалдзіна і камісар тав. Хайлаў. Ад імя малодшых лейтэнантаў тт. Навіцін і Шмелеў заявілі: «Большавіцкая партыя і ўрад, што сваймі вядунай службай яны апраўдаць высокае званне камандзіраў доблеснай Чырвонай Арміі».

У Пагранічнікаў

Баіцы і камандзіры Н-скага пагранічнага атрада дзейна рыхтуюцца да святкавання 20-голдзю Рабоча-Сялянскай Чырвонай Арміі і Ваенна-Марскога Флота. У падрыхтоўчых мерах удзельнічаюць тт. Аруцова, Дароніна і Шестакова абсталаваны леныскай куткі, якія аформлены мастакамі-пагранічнікамі. З вялікай любаві надрабамі матэрыялы, адлюстроўваючы ролю Леніна і Сталіна ў стварэнні нашай перамажонай Чырвонай Арміі.

Гурткі мастацкай самадзейнасці рыхтуюць цікавыя праграмы. У падрыхтоўчых мерах удзельнічаюць тав. Бялігіт заставы тав. Агапінаў вывучыў некалькі новых кураўроў.

У дні свята ў пагранатрады прымуць артысты Менска, гурткі мастацкай самадзейнасці Н-скай часці і вучні мясцовай школы, якія спецыяльна для пагранічнікаў падрыхтавалі цікавую праграму выступленняў. Прымуць таксама калгаснікі і падшэфныя калгасаў.

ЗАЛЕСКІ.

Стралковыя гурткі

Работы калектыву менскага стаханавцаў-чытага заводу імя Кірова сустрэкае 20-голдзю Чырвонай Арміі і Ваенна-Марскога Флота ўзмацненнем абароннай работы. Гэтымі днямі на заводзе праводзіцца вясняна-палітычны гульня ў працягваюцца. Гульнявыя кравалі камандзіры і баіны падшэфнай часці 28 рабочых паліваў і падшэфнай часці «Чырвонай партыяна», дзе зямлісцы са становішчам абароннай работы ў калгасе і падрыхтоўкай да вясновай саўбы.

Комсамольцы тт. Рэйфэ і Скалоўскі спячкім курсом інструктараў стралковага спорта. Тав. Рэйфэ арганізаваў стралковы гурток, у дні аймаковага 19 чалавек. Стваран таксама стралковы гурток з работніц сталовай заводу.

Н. МЕЛЬНИКАУ.

Вывучаюць ваенную справу

Калектыв рабочых, служачых і іншых на-тэхнічных работнікаў менскага заводу «Большавіцкая ўмоўна рыхтуецца да 20-і гады Рабоча-Сялянскай Чырвонай Арміі і Ваенна-Марскога Флота, заводзе арганізаваны гурткі па вывучэнні аўтэ-і куліябнай справы. 30 чалавек рыхтуюцца да адуцы норм на зямлі «Варашылаўскага стралка».

25 агагараў вылучаны партыянамі мэтавам для правядзення гукара і чымагэрыяў аб гераічным шляху слава Рабоча-Сялянскай Чырвонай Арміі і Ваенна-